

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ — 'Αθηνῶν. 'Ἐτησία δραχ. 15. — 'Ἐπαρχιῶν. 'Ἐτησία δραχ. 20

'Ἐν Τουρκίᾳ, Ρωμανίᾳ καὶ Αιγαίων λίρα τουρκική 1. — 'Ἐν τῇ λαιπῇ Εύρωπῃ φρ. 26.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ. — Δι' ἔκαστον στίχου ἢ καὶ δέ σελ. Ἰπάξ λεπτ. 80. — Εἰς τὰς λαιπὰς σελ. Ἰπάξ λ. 40.

Δις καὶ τρις λεπτ. 25. — Τετράκις καὶ Ἰπάξ λεπτ. 45.

Γραφεῖν ἔρατι τοῦ ὑποργοῦ. Οικογενειῶν | ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ | "Ἐκαστος γύριστον τετάται λεπτ. 25

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΛΗΞΑΝΤΟΣ ΕΤΟΥΣ.

Απὸ ίκανῶς ἥδη μακρᾶς σειρᾶς ἐτῶν ἥδυνατό τις νὰ εὑρῇ ἐν ἑπάστῳ τούτων ἔξεχον τι γεγονός, πόλεμον, μετακίνησιν διών, συνέδριον, ἐπανάστασιν, συνθήκην ἢ ἄλλο τοιοῦτο, ἀπὸ τοῦ δούλου νὰ καταστῆσῃ ἐπώνυμον τὸ ἔτος. Δινούλος δύως θὰ ἦτο ἡ ἔξενθεσις τοιούτου τινὸς τίτλου ὑπὲρ τοῦ λίξαντος δωδεκαμήνου, ἀφοῦ οὐδὲν κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ συντελέσθη γεγονός, τοῦ δούλου ἢ ἀφήγησις ἥθελε περιλάβει καὶ ἀνάγκην τὸ ἀξιολογώτερον μέρος τῆς δράσεως ὀλοκλήρου τῆς Εὐρώπης. "Αν ἔκαστον αὐτῆς κράτος εἰργάσθη καὶ οἶκον ἢ καὶ ἐπτὸς αὐτοῦ, οὐδεμίᾳ ἀφ' ἑτέρου συντελέσθη ἐργασία ὑπὲρ κοινοῦ σκοποῦ, ἐπιτρέποντας ἵμιν νὰ μεταδώσωμεν, ὅπως κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη εἰς τὴν διπιθεώρησιν ταΐζων ἐφόδητας τινὰ δραματικά. Κοινὴν στορίαν δὲν εἶχε πέρσισιν ἡ Εὐρώπη, πλὴν μόνης τῆς ψυχολογικῆς, τῆς ἀδημονίας δηλ., ἥν προϊόντενει εἰς πάντα τὰ κράτη ἢ πλήκτης συναίσθησις τῆς ἀσταθείας τοῦ διεθνούς καθεστώτος καὶ τῆς ἀνικανότητος αὐτῶν ὅπως ἔξενθωσιν ἄλλην τινὰ λόγινον πλὴν τῆς παρατάσεως ἐνόπλου εἰρήνης, ἐπιβαλλούσης αὐτοῖς πάσας πλὴν τοῦ ἀίματος τοῦ πολέμου τὰς θυσίας. Κατὰ τὸ λόγιον τοῦ πρόγυπτος Βίσαραρ: "ἢ μὲν σύγκρονούς ἥτο ἄφεντος, μόνον δὲ ἄδηλον ἀπέμενεν, ἢν αὐτῇ ἥθελεν ἐπέλθει μετά τινα ἔτη ἢ μετά τινας ἡμέρας". Ἐν τοιαύτῃ καταστάσει προσγάματων οὐδὲν ἄλλο ἐπορττον καὶ οὐδὲν ἄλλο ἥδυναντο νὰ πράξωσι τὰ κράτη τῆς Εὐρώπης, ἢ νὰ δηλίζωνται καὶ ν' ἀναζητῶσι συμμάχους. Ὁπως τὸ 1886 ἔληξεν ἐν τῇ προσδοκίᾳ καθόδουν κατὰ τὸ ἔαρ εἰς Βουλγαρίαν ωσδικοῦ στρατοῦ, οὕτω καὶ τὸ 1887 ἀπολήγει εἰς συσπείρωσιν ἑπατέρωθεν τῶν συνόφρων τῆς Γαλικίας πολιναράθμων ταγμάτων, ἀπειλούντων νὰ ἐφοριγήσωσι καὶ ἀλλήλων ἄμα τῇ ἀναλύσει τῶν πάγων. Τὸ δὲ ἄξιον σημειώσεως εἶναι, ὅτι, ἐνῷ οὐδέποτε ἄλλοτε ὑπῆρξαν φορεώτεροι οἱ ἔξοπλισμοί, οὐδέποτε καὶ μετὰ τόσης διμοφθωνίας ἀνεκηρύττετο παρὰ πάντων, ὅτι μόνος πόθος καὶ μόνος αὐτῶν σκοπὸς ἦτο ἢ διατήσης τῆς εἰρήνης, ὡς ἢν ἦτο δυνατὸν νὰ διαταραχθῇ ἢ εἰρήνη παρὰ ἄλλουν τινὸς πλὴν μόνων τῶν πανόπλων αὐτῆς φρουρῶν.

"Ἄδικον ἐν τούτοις θὰ ἦτο νὰ ὑποθέσωμεν πάντας τούτους ἀνειλικρούνεις. Άι σήμερον πρὸς ἄλληλα σχέσεις τῶν ἔθνῶν φαίνονται ἥμιν δυνάμεναι νὰ συγκριθῶσι πρὸς τὰς τῆς συμπολιτεύσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως ἐν κράτει κοινοβουλευτικῷ. Ἀφ' ἐνὸς μὲν ἴστανται οἱ ἑντυφωντες εἰς τὴν μακαριότητα τῆς κατοχῆς, ὑποστηριζόμενοι παρὰ τῶν προσδοκώντων νὰ λέβωσι τῇ βοηθείᾳ αὐτῶν δσα ἐλλείπουσιν ἀκόμη αὐτοῖς πρὸς τελείων μακαριότητα, ἀφ' ἑτέρου δὲ οἱ μόνον ἐκ τῆς διασαλεύσεως τοῦ καθεστώτος δυνάμενοι

νὰ ἐλπίσωσι τὴν πλήρωσιν τῶν πόθων αὐτῶν. Ο πρόγκηψ Βίσαραρ οὐδεμίαν παρέλειψεν εὐκαιρίαν νὰ κηρύξῃ ἑαυτὸν «κεκορεσμένον», οὐδὲ ὑπάρχει λόγος ὅπως πιστεύσῃ τις τὸ ἔναντιον, ἢ δὲ Αὐστρία καὶ Ιταλία συντάσσονται μετ' αὐτοῦ, ἀποβλέπουσαι εἰς τὴν περιφρόνδησιν ἀπὸ πάσης ἐπιδρομῆς τῶν χωρῶν, τὰς δοτίας ἐποφθαλμίδις παρὰ τὸν Αἴμιον ἢ τὴν ἀφροπανικήν παραλίαν. Τὸν συντηρητικὸν τούτον δεσμὸν ἀντικρύζουσιν ἡ Ρωσία καὶ ἡ Γαλλία, εἰς ἔχονται ἀποχρώσας ἀφροδιτὰς ὅπως θεωρῶσιν ἀσυμβίβαστον πρὸς τὰ συμφέροντα καὶ τὴν φιλοτιμίαν αὐτῶν τὸ καθεστός, καὶ ἀδύνατον ἄνευ διασείσεως αὐτοῦ τὴν ἰκανοποίησιν τούτων. Η μόνη παραθατεῖσι τοῦ καθεστώτος τούτου δύναται νὰ θεωρῇ ὡς θρίαμβος τῶν δορυφόρων αὐτοῦ καὶ ὡς ἥττα τῶν καὶ οὐδένα τρόπον στεγάνων τὰ θεωρήσωσιν ὡς τελεσίδικρων τὰς ἀποφάσεις, δι' ὧν ἐστερήθησαν ἢ μὲν δύο ἐπωρεύεται, δὲ τούτεινταί τῶν αἰματηρῶν αὐτῆς ἀγώνων τῷ πλειστοκατηκόντης ἐπικρατήσεως ἐν Ανατολῇ. Τὸ ζήτημα τῆς ψυχολογικῆς ἀντεκδικήσεως ἀδύνατον μὲν εἶναι νὰ μὴ ἀποτελῇ συνδεόμενον ἀπὸ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ μετὰ τοῦ Ανατολικοῦ, οὐδέποτε δύως ἡ συνάφεια αὐτῶν ἔξεδηλώθη ὅσον κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος σαφῆς καὶ ἀπειλητικῆς. Απασαὶ τοῦ «τιμίου μεσίτου» ἢ ἔξοχος τέχνη κατηγοριαλώθη ἀποκλειστικῶς ὅπως παρακαλεῖται ἢ προσδέγησις τῶν δύο δυσηροτημένων ἢ προσύνθητη ἢ δργή ἐνὸς τούλαχτον τούτων. Μία περιπτέτεια τοῦ τοιούτου αὐτοῦ ἀγώνος, ἐκ τοῦ δούλου ἔξηρτατο ἢ ἐν καταστάσει εἰρήνης ἢ ἀλληλοσφαγίας ἔξεγερσις τὴν ἐπιούσαν τῆς Εὐρώπης, ἀποτελούσι τὴν μόνην τοῦ ἔτους ιστορίαν, τὴν δλως στεγίαν γεγονότων καὶ περιοριζομένην εἰς ἀδιάλειπτον παρέλασιν ζοφεῶν συννέφων, συμπυκνωμένων καὶ διαλυμένων μετὰ μονοτονίας ἀληθῶς ἀπελπιστικῆς. Οὐ μόνον ἀνιαράντια ἀλλὰ καὶ ίκανῶς ἀσκοπούν θεωροῦντες τὴν λεπτομερῆ ἀφήγησις τῆς ἐμφανίσεως καὶ παρελεύσεως ἐπάστον τούτων, θέλομεν περιορισθῆται εἰς μόνα τὰ ἀμεσώτερον συνδεόμενα πρὸς τὸ ζήτημα τῆς Ανατολῆς.

Τοῦτο ἔφαντη παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα ἐγγίζουν εἰς λύσιν τινὰ, ἀν οὐχ ἀκριβῶς δικαίων, τούλαχτον δριστικήν, δτε, ἀρχομένου τοῦ ἐτους, ἐποιεῖσι πρέποντος ὁ πρόγκηψ Βίσαραρ νὰ λύσῃ τὰς κείσας τῆς Ρωσίας καὶ ηρόύσων δτι: «Ολως ἀδιάφορον εἶναι αὐτῷ τίς ἀρχειούσιον εἰς μόνον ἐν Βουλγαρία, ἀλλὰ καὶ ἐν Κωνσταντινούπολει. Καὶ ἡ μὲν Αὐστρία ἐνδέχεται νὰ ἔχῃ συμφέροντα ἐν Ανατολῇ, ή Γερμανία ὅμως δὲν ἔχει ἐκεῖ κανέναν οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἐποχρέωσιν ν' ἀγωνισθῇ ὑπὲρ τῶν αὐτοτικῶν, ὡς οὐδὲ ἡ Αὐστρία νὰ συμπολεμήσῃ μετὰ τῶν Γερμανῶν κατὰ τῆς Γαλλίας». Η δήλωσις αὐτῆς ἦτο μὲν ἀρκούντως σαφῆς, ἀλλὰ δὲν φαίνεται θεωρητεῖσα ἐν Ρωσίᾳ ὡς ἐξ ἶσου εἰλικρινής. Οὐ μόνον τῷ δύνται δὲν ἐνθάρρυνται θεωρητεῖσα ἐν Ρωσίᾳ ὡς ἐξ ἶσου εἰλικρινής. Οὐ μόνον τῷ δύνται δὲν ἐνθάρρυνται σφρονισμὸν τῶν ἀχαρίστων Βουλγάρων, ἀλλὰ οὐδὲ καν διήγειρε παρὰ αὐτῇ ἐκδηλώσειν τινὰ εὐαρεστείας ἢ εὐγνωμο-

σύνης. Είτε τὴν χορηγουμένην παρὰ τοῦ γερομανοῦ ἀρχιγραμματέως ἀδειαν ἀπλώσεως τῶν χειρῶν ἀπήντησε δὲ ἔκφρασεων δυσπιστίας καὶ μομφῶν ἐπὶ δολιότητι διασποράς τύπος, ἐνῷ ἡ ἐν Βιέννη κυβέρνησις οὐδόλως ἐφάνη ἐπὶ τῆς τοιαύτης ἐγκαταλείψεως ἀνησυχοῦσα ἢ τὸ παρόπαν δυσαρεστηθεῖσα. Οὐ μόνον δὲ ἀπείχειν ἀπὸ πάσης ἐνεργείας ἀλλ’ οὐδὲ κανὸν νὰ διατυπώσῃ πρότασιν οἰανδήποτε ἔστεογενεῖς ή Ρωσσία, περιοριζούμενη εἰς περιφρονητικὰς ἐκφράσεις καὶ ἐγκαταλείψεις εἰς τὴν τύχην των τῶν ἀχαρίστων Βουλγάρων. Τὸ ἀληθὲς εἶναι, ὅτι ἡ ἀγνωμοσύνη τούτων καθίστα αὐτῆς πολὺ δυσχερεστέραν ἢ κατὰ τὸ παρελθόν τὴν προσφυγὴν εἰς βίαια μέτρα πρὸς ἐπιφράτησιν ἐν Ἀνατολῇ. Ἐν ἀνέκαθεν διέκειντο αἱ εὑρωπαῖαι κυβερνήσεις δυσμενῶς πρὸς πᾶσαν διάσεισιν τοῦ ἀνατολικοῦ καθεστῶτος, αἴτια διετέλουν ἀφ’ ἑτέρουν ὑπὸ τὸ κράτος ἥθυκῆς τινος πιέσεως, ἐφ’ ὅσον ἡ ἐπέμβασις τῆς Ρωσσίας ἥδύνατο νὰ κηρυχθῇ σκοπούσα τὴν ἀπάλλαγὴν ἀπὸ ἐπεχθοῦς ἕγρον χριστιανῶν δργάνων πρὸς ἔλευθερίαν. Άλλὰ σήμερον ὑπὲρ οὐδενὸς ἄλλου δύναται νὰ παρασταθῇ ἡ ἐπέμβασις ἐνεργούμενη, εἰμὴ μόνον τῆς βερολινέου συνδημῆς, τῶν διατάξεων δηλ. αὐτῆς, αἵτινες δι’ ἀδίκου διακρίσεως ἀπένεμον μικροτέραν δόσιν ἀνεξαρτησίας εἰς τὸν πρὸς νότον τοῦ Αἴμου πελάτας τοῦ Τσάρου. Ο πρώτην ἔλευθεριάς ἐπερπεν ὄντων νὰ παρασταθῇ ὡς ἀνοικτῆς τῶν κυριαρχικῶν δικαιωμάτων τοῦ Σουλτάνου. «Οσον δήποτε δύμας μεργάλη καὶ ἀνὸν ὑποτεθῆ ἡ ἔημά καὶ εὔλογος ἡ δογὴ τῆς Ρωσσίας κατὰ τῶν ἀγρωμάτων Βουλγάρων, δύσκολην ἀπέβανεν αὐτῇ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ πεδίον τῶν πρώην σταυροφορικῶν αὐτῆς ἀγάνων φέρουσα τοιοῦτο ἄχαιοι καὶ ἀλεξιθής προσωπεῖον. Άλλ’ ἀνὸν δὲν ἔστεογε τοῦτο, ἐπερπετε τότε νὰ ἀποσείσῃ πᾶσαν ὑπόχρισιν καὶ νὰ ὑψώσῃ ἐπισήμως τὴν σημαίαν τοῦ Πανσλαβισμοῦ, κηρύττουσα ἀνήκουσαν αὐτῇ φυλετικῆ δικαιώματι τὴν χεισόνησον τοῦ Αἴμου, ἐπιδρομέες τοὺς Ἀντστρακούδηκαλ ἀντέρτας πρὸς τὸν Τσάρον τὸν Βουλγάρους. Τοιαῦτα τιὰ τῷ ὄντι ἀπήντησεν δὲ Κατκώφ εἰς τὰς γερμανίτικας φιλοφρονήσεις, προσκαλῶν μετὰ πρωτοφανοῦς σκιαζότητος τὸν πρίγκηπα Βίσμαρκ νὰ μὴ ἀναμιγνύεται εἰς ἄλλοτριας ὑπόθεσεis: «Ἡ Ρωσσία, ἔλεγεν, ἔχει ἐν Ἀνατολῇ συμφέροντα ὑψίστης σπουδαιότητος, ἐνῷ ἡ Γερμανία ὀμολογεῖ ὅτι δὲν ἔχει κάνεν συμφέρον, ἄλλα μόνον καθῆκον εἰρηνικῆς μεσολαβήσεως μεταξὺ Ἀντστρακῶν καὶ Ρώσων. Τίς δύμας ἀναγκάζει τὸν Βίσμαρκ ν’ ἀναλάβῃ τὸ δχληρὸν ἔργον συνηγόρου καὶ μεσίτου, ἐνῷ θὰ ὑπηρέτει πολὺ πέλλιον τὴν εἰρήνην, μὴ ἀναμιγνύόμενος εἰς ζητήματα, εἰς τὰ δποῖα δμολογεῖ δτι δὲν ἔχει κανὲν συμφέρον; Ἡ φωσσικὴ ἐπιφρονὴ ἐν Ἀνατολῇ ἔχει βάσιν ίστορικὴν, ἐ:ῷ ἡ Ἀντστρακία οὐδὲν ἄλλο ἐπιεγέτε ἔκει, εἰμὴ μόνον ἀπόζημιῶσιν τῶν δσα ἀπώλεσεν ἄλλαχοῦ, παρισταμένη ὡς δυνάστης καὶ ἔχθρος τῶν πρὸς δμάς συνδεομένων λαῶν. Καθῆκον λοιπὸν τῆς Γερμανίας εἶναι οὐχὶ ἡ μεσολαβήσις, ἄλλα νὰ στραφῆ πρὸς μόνην τὴν Ἀντστρακήν, πῶς πείσῃ αὐτὴν ν’ ἀποδῆσῃ δσα προσήγορης καὶ νὰ παύσῃ πατούσα ἐπὶ ξένου ἐδάφους.» Ταῦτα, γραφόμενα ἀλλαχοῦ, ἥδύνατο νὰ στεωρηθῶσιν ὡς παραληρήματα πορέσσοντος πατριώτων, ἄλλα γραφόμενα ἐν χώρᾳ διατελούσητο τὸ κράτος αὐτηρᾶς λογογρισίας παρὰ ἀνδρὸς συνδεομένου πρὸς τὸν ἀπόλυτον αὐτῆς μονάρχην διὰ στενοτάτης φιλίας, δύσκολον ἦτο νὰ μὴ ὑποληφθῶσιν ὡς ἐμμηνύοντα, ἀνὸν δὲν τί ἔσκοπει οὗτος ἀμέσως νὰ πρᾶξῃ, τί τονδέχιστον ἐφρόνει καὶ τίνα ἔθεωρει ὡς ἀναμφαίστον αὐτὸν κτῆμα. Τὸ πρόγραμμα τοῦ Κατκώφ ἐδικαιούντο ἡ Εδρώπη ὡς θεωρήση ὡς ταντιζόμενον κατ’ οὐδίαν πρὸς τὸ τῆς φωσσικῆς αὐτοκρατορίας, τοσούτωμαλλον, καθ’ οὗσονούδεν διεπιποτελλό, οὐδὲ ἄλλην ἐπεδέχετο ἔξηγησιν ἡ ἐπίμονος σιωπὴ τῆς ἐν Πετρούπολει κυβερνήσεως, παρὰ μόνον ὅτι οὕτε ἔστεογει οὕτε ἔθεωρει δυνατὸν οἰονδήποτε συμβιβασμὸν τῶν δικαιωμάτων αὐτῆς πρὸς τὴν

επιδομοήν της Αύστριας. Έν τοιαύτη καταστάσει πραγμάτων ἡ σύγκρουσις ἐφαίνετο μοιραία καὶ προσεχῆς, ἀφοῦ μάλιστα οὐδὲ ἡμέρα σχεδὸν παρήχετο ἄνευ τινὸς ἐπεισοδίου, ἵνα νῦν νὰ κορυφώσῃ τὴν ἀγανάκτησιν καὶ νὰ ἔξαντλήσῃ τὴν ὑπομονὴν τῆς Ρωσίας. Εἰς τὰς μεμψιμοιότες τῷ ὅντι τῆς «Ἐφ. τῆς Μόσχας» περὶ τῆς δῆθεν ἀπαρχῆς τῆς Βοσινίας καὶ Ἐργασίας, ἔκοινε πρόποντον ν' ἀπαντήσῃ τὸ ἡμειπόσθιον δργανον τοῦ Βισιάρκου διὰ τῆς σκανδαλώδους ἀποκαλύψεως μυστικῆς συνθήκης, συνομολογηθεῖσης κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ ὁμοσπονδικοῦ πολέμου μεταξὺ τοῦ κόμητος Ἀνδράσσου καὶ τοῦ στρατηγοῦ Ἰγνατίου, διὰ τῆς δοπίας αἱ δύο αὐταὶ ἐπαρχίαι παρεχωροῦντο τῇ Ἀύστριᾳ ὡς ἀντάλλαγμα τῆς ἀποχῆς αὐτῆς ἀπὸ τοῦ ἀγῶνος. Τίνι λοιπὸν δικαιώματα ὠνόμασεν ἡ Ρωσία σφετερισμὸν τὸ προῖὸν συμφωνίας, οὐχὶ ἐπιβληθεῖσης αὐτῇ διὰ συνασπισμοῦ ἐν Βερολίνῳ, ἀλλὰ συνομολογηθεῖσης ἐλεύθερως παρ' αὐτῆς τῆς ἰδίας καὶ ἀπλῶς κυριωθεῖσης ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου; *Ἄν* δὲ θεωρῇ ἡδη ἀσύμφορον τὴν τοιαύτην συμφωνίαν, διατὸν ἀντὶ τοῦ οὐδὲν πταινοντος πρόγκηπος Βίσιαρκον δὲν μέμφεται μᾶλλον τὸν ἐργάτην αὐτῆς πρόγκηπα Γορτσακώφ; *Τὸ* ἐπιχείρημα φαίνεται ἀληθῆς ἀκαταμάχητον ἀλλ' ἀν δὲν συνεμάχει ἡ λογικὴ μετὰ τῆς Ρωσίας, ἡ δικαιοσύνη ἀφ' ἐτέρου ἀναγκάζει ἡμᾶς νὲ διολογήσωμεν διτὶ τὸ παρόπονον αὐτῆς ἢτο βάσιμον κατ' οὐδίαν. *Ἡ* κατορχῇ τῷ ὄντι τῆς Βοσινίας καὶ Ἐργασίας συνεφωνήθη πρὸς τὴν Αύστριαν ὡς ἀντάλλαγμα οὐδετεροτήτος οὐχὶ κατ' ἐπίφασιν, ἀλλὰ πραγματικῆς, τῆς ἀκωλύτου δηλ. παρὸ τῆς Ρωσίας συγκομιδῆς τῶν προϊόντων τῆς νίκης. Εὐθὺς ὅμως μετεῖ τὸ πέρας τοῦ ἀγῶνος ἡ μὲν Αύστρια ἐλέμβανε παρὰ τῆς Εὐδρόπης τὰ συμφωνηθέντα, ἡ δὲ Ρωσία ἐστερείτο τοῦ πλείστου τῶν διὰ τοῦ αἵματος αὐτῆς κατακτηθέντων. Τὴν πικρίαν τῆς τοιαύτης ἀναμνήσεως οὐδόλως ἥδυνατο νὰ μετριάσῃ ἡ ἀσπλαγχνος ὑπόμνησις, διτὶ αὐτῇ αὐτῇ ἔχοργήσεις τὸ ὑλικὸν εἰς τοὺς οἰκοδόμους τοῦ κατ' αὐτῆς ἔγερθεντος ἐν Βερολίνῳ ἀνταρμακοῦ προμαχῶνος. Εἰς τὴν ὁδυτηρὰν ἀνάξειν τοιαύτης πληγῆς προσετίθετο ἡ ἄγδια ἐκ τῶν καθημερινῶν προκλήσεων τῶν Βουλγάρων, τῶν δοπίων συνηγένειας τὸ θράσος μετὰ τῆς πεποιθήσεως ἐπὶ τὴν ἀτιμωρησίαν. Εἰς τὰς εἰσηγήσεις περὶ ἐκλογῆς Μιγγρελιανοῦ πρόγκηπος ἡ ἄλλου ἀρεστοῦ τῷ Τσάρῳ ἐποψήφιον ἀπήντων οὗτοι ἐπέμπουντες εἰς πάσας τὰς πρωτεύουσας τῆς Εὐρώπης ἐπιτρόπους πρὸς αἴτησιν ὑποστηριζεῖσας κατὰ τῆς Ρωσίας οὐδὲ ἵσχεν τὸ ὅμοιόν τους τοιαύτης πληγῆς προσετίθετο, ἡ ἄγδια ἐκ τῶν καθημερινῶν συνηγένειας τῶν κυβερνήσεων ἔργωντος παροχῆς τοιαύτης, τούλαχιστον ἐπισήμουν, διπλας μεταβάλῃ τὴν ἀπόφασιν αὐτῶν ἀντιστάσεως μέχρις ἐσχάτων. Τοῦτο ἀπεδείχθη μετ' διλίρουν διὰ τῆς ἀργίας καταστολῆς τῶν στρατιωτικῶν στάσεων, ἀπίνεις ἐπῆλθον ἀρχομένου τοῦ Μαρτίου ἐν Σιλιστρίᾳ καὶ Ρουχτσούκιφ. Ἀδηλον ἀπομένει ἀν ἐνείχετο εἰς ταύτας ἡ ἐν Πετρούπολει κυβέρνησις καὶ πολὺ πιθανότερον φαίνεται, διτὶ αὐτοβούλως ἀνεπέτασαν οἱ ἀντάρται τὴν ὁσιανίκην σημαίαν. *Οπως* δήποτε ἡ ἀντηρημονεία, μὴ ἀρκεσθεῖσα εἰς τὸ ἐν ταῖς δόδοις ὁρεῦσαν αἷμα, ἐτονφέκεις τὴν ἐπιούσαν ἐννέα ἀξιωματικούν, ἐν οἷς τὸν Πάνωφ καὶ τὸν Ὁζονίωφ, τὸν διὰ τοῦ ἡραίσμου αὐτῶν σπουδαίως συντελέσαντας εἰς τὴν ὁσιανίκην σημαίαν. *Οπως* δήποτε ἡ ἀντηρημονεία, ἀν εἶναι βεβαίως ἄξιος θανάτου τὸ ἔξεγειρόμενος κατὰ τοῦ νομίμου καθεστώτος στρατιώτης, ἀμφιβολοῦ διμως ἀπέμενε κατὰ πόσον ἥδυνατο νὰ θεωρηθῇ ὡς νόμιμον τὸ διὰ τῆς βίας καὶ τῆς ἀναφανδόν παραβιασεως τῶν συνηγένειαν διατήνειν παρ' αὐτῶν ἐν Βουλγαρίᾳ. Οὐδὲ ἀντὴ ἐν τούτοις ἡ θανάσιμος ὑβρίς ἥρκεσεν διπλας κατηχύσης τῶν λόγων, ἔξ διν δὲν ἔκοινε πρόποντον ἡ Ρωσία νὰ κινηθῇ. Πρόδηλον δημως κατέστη ἔκτοτε διτὶ ματαία ἵτο πᾶσα ἐπιτὶς διαλλαγῆς αὐτῆς, οὐ μόνον πρὸς τοὺς Βουλγάρους, ἀλλὰ καὶ τὴν Αύστριαν. *Δύσκολον*

τῷ ὅντι ἡτο νὰ ὑποθέσῃ τις ὅτι ἡδύναντο οἱ ἀνθηγεμόνες νὲ ἀφηγίσωσι ἐπὶ τοσοῦτον τὴν φωσσικὴν δργῆν, ἀν δὲν ἥσθάνοντο ὅπισθεν αὐτῶν δύναμιν, εἰς τὴν δοποῖαν ἡ περιφρούρησις ὑψίστων συμφερόντων ἐπέβαλλε νὰ προβῇ ἐν ἀνάγκῃ μέχρις ἀνασπάσεως τοῦ ξίφους, δπως παρακαλύσῃ τὴν ἔδρυσιν ἐν Βουλγαρίᾳ φωσσικοῦ κατὰ τῆς Κωνσταντινούπολεως δρμητηρίου.

Ἄπο τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, πλὴν παραδικῶν τινων ἀναξι-
πυρήσεων, ἡ πρὸς τὴν Ρωσίαν φιλία τοῦ γερμανοῦ ἀρχι-
γραμματέως φαίνεται ἵκανως ψυχρανθεῖσα. Τὰ ἐμμηνεύοντα
τὴν γνώμην αὐτοῦ φύλλα, τὰ ἀπὸ πολλοῦ ὑπομένοντα μετά
χριστιανικῆς ἀληθῆς ἀνοχῆς τὰς ὕβρεις καὶ προκλήσεις τῶν
Πανσλαβιστῶν, κατήντησαν ἡμέραν τινὰ νὰ διμολογήσωσιν, ὅτι
συμμερίζονται τὴν γνώμην τοῦ π. Κατκώφ, τοῦ δηλοῦντος
ὅτι «ἀπέθανε καὶ δὲν δύναται πλέον νὲ ἀναστήθη τῶν τριῶν
Ἀντοκρατόρων ἡ συμμαχία.» Τὴν δὲ εὐθύνην τῆς διαφορῆς
αὐτῆς ἐπέρριπτον «εἰς τὸ ἄσβεστον κατὰ τῶν Γερμα-
νῶν μῆσος καὶ τὰς περὶ δολιότητος τῆς γερμανικῆς πολιτικῆς
τοῦ φωσσικοῦ λαοῦ ἀνιάτους προλήψεις, καθ' ὃν συνετοίβοντο
αἱ ἀγαθαὶ προθέσεις τοῦ πρόκρηπος Βισμάρκ, τοῦ ἀπελπι-
σθέντος ἡδη νὰ καταστῇσῃ τὴν Ρωσίαν ἀγαθὴν γείτονα
καὶ φίλην, ἀφοῦ μάλιστα δ Ἀντοκράτωρ αὐτῆς φαίνεται
συμπαθῶν ἐν τῷ βάθει τῆς καρδίας τον πρὸς τὸν Παν-
σλαβιστά.» Μετὰ τὴν τοιαύτην ἀναγνώρισιν τοῦ ἀδυνάτου
ἀγαθῆς συμβιάσεως, οὐδὲν ἄλλο ἀπέμενε τῇ Γερμανίᾳ ἡ νὰ
προνοιήσῃ περὶ ταχείας παρασκευῆς δυνάμεως ἵκανης, εἴτε
πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ πολέμου ὑπὸ ἀγαθοὺς οἰωνούς, εἴτε
πρὸς κατανεγκασμὸν τῶν φιλοταράχων εἰς ἀποχὴν ἀπὸ ἀν-
σον ἀγῶνος. Τὴν τοιαύτην πρόνοιαν καθίστα ἔτι μᾶλλον
ἐπείρουσαν τὸ ἀπὸ τινος χρόνου ἀπειλητικάτερον φάσμα
γαλλοφρασικῆς συμμαχίας. Ο στρατιωτικὸς τῷ ὅντι δογανι-
σμὸς τῆς Γαλλίας ἐφαίνετο συμπληρωθεὶς, τὸ δὲ ἄλλως εἰ-
σιηνικὸν ὑπουργεῖον Γοβλὲ περιελάτειραν ἔνδρα, κατορθώ-
σαντα νὰ θεωρῆται παρὰ τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ ὡς δ ἄγγελος
τῆς ἀντεκδικήσεως. Άληθὲς εἶναι ὅτι αἱ περὶ τοῦ ἀγγέλου
τούτου γνῶμαι ἦσαν τοσοῦτον ἀντιφατικαὶ, ὥστε δ Σερ Κά-
ρολος Δίλκε προέβη νὰ γράψῃ περὶ αὐτοῦ ἐν τῇ «Δεκα-
πενθημέρῳ ἐπιθεωρήσει» ὅτι: «πρέπει πρὸ παντὸς ἄλλου
νὰ ἔξαριθμηθῇ ἀν ἦναι δ στρατηγὸς Βουλανὲ πολιτικὸς
ἀνήρ, στρατιώτης, γελωτοποὺς ἡ ὅνος.» Οὗτος δήποτε δύμως
καὶ ἀν ὑποτεθῆ ἄν, ἡ δημοτικότης αὐτοῦ ἡτο μεγάλη καὶ
ἀναποστάτως συνδεδεμένη μετὰ τῆς ἐλπίδος ἀνακτήσεως
τοῦ ἀπολεσθέντος γαλλικοῦ ἐδάφους. Εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον
τῆς τοιαύτης ἰδέας ἐστέλλετο περὶ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τι-
μητικὴ σπάθη, ἀγορασθεῖσα ἔξ ἐράνου τῶν ἐν Πετρούπολει
καὶ Μόσχα φιλοπολέμων, ἡ δὲ ἀποστολὴ τοῦ τοιούτου δρ-
γάνου ἀντεκδικήσεως συνέπιπτε πρὸς τὴν δημοσίευσιν ἐν τῷ
«Ν. Χρόνῳ» συνδιαλέξεως τοῦ ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτοῦ
αὐτοῦ μετά τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν ἔξτερικῶν τῆς Γαλλίας
καταλήγονταν εἰς τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ π. Φλουράν: «Οὐτε,
ἄν περιέλθῃ εἰς κύνδυνον ἡ Ρωσία, οἱ Γάλλοι, κάλλιστα ἐν-
θυμούμενοι τὴν ἐδούλευσιν, ἦν παρέσχεν αὐτοῖς ἐν ὕδρῳ
κρισίμῳ, δὲν θέλουσι σταυρώσει τὰς κεῖφας.» Ή ὑπόσχεσις
αὕτη τοῦ γέλλου ὑπουργοῦ ἡδύνατο κάλλιστα νὰ θεω-
ρηθῇ ὡς πιστὴ παράφρασις τῆς πολὺ γραφικάτερας ὁμισεως
τοῦ Βισμάρκ: «ὅτι θὰ ἤναπτον αὐτομάτως τὰ Σασεπά, ἀν
ἀπεδύετο εἰς πόλεμον ἡ Ρωσία.»

Τὴν τοιαύτην ἐπικίνδυνον τῶν γερονότων φοίην δὲν ἔ-
χουσαν νὰ μετατρέψωσιν ἡ μετ' δλίγον ἀπαλλαγὴ τῆς Γαλ-
λίας ἀπὸ τοῦ στρατηγοῦ Βουλανὲ καὶ ἡ παρὰ τοῦ Κατκώφ
ἐκπλήρωσις τοῦ κοινοῦ χρέους. Άι αὐτόρροφωσικαὶ ἀντεγ-
κλήσεις ἡμιλλῶντο κατὰ τὴν τραχύτητα πρὸς τὰς γαλλοφρ-
μανικὰς, ἡ δὲ ἔντασις τῶν σχέσεων ἡτο τοιαύτη, ὥστε ἡ
παρὰ τῶν γερμανικῶν ἀρχῶν σύλληψις κατὰ τὴν μεθόριον

γραμμὴν ὡς κατασκόπου γάλλον τινὸς ἀστυνομικοῦ ὑπαλ-
λίσκου, δινόματι Σνέβελε, ἔφθασε νὰ θεωρηθῇ ἐπὶ τινας ἐ-
βδομάδας ὡς διακυβεύοντα τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης. Καθ'
ὅσον δὲ διεσκεδάζετο τὸ ἐσπέριον τοῦτο νέφος, συνεπικυνοῦ-
το ἄλλο πολὺ ξοφερώτερον πρὸς Ανατολάς. Οι Βούλγαροι
βαρυνθέντες νὲ ἀναμένωσι νὰ χρηγηθῇ αὐτοῖς ἡ Εὐρώπη
ἡγεμόνας κατὰ τὰς συνθήκας, ἀπεφάσισαν νὲ ἀντιτάξωσιν
εἰς τὴν ἀσυμφωνίαν αὐτῆς καὶ ἄλλο τετελεσμένον γεγονός
ἐκλέγοντες τοιοῦτον παρὰ ταῦτα. Ο ἐκλεκτὸς τῶν ἀνθηγε-
μόνων πρόκρηψη Κοβούργος εἰργάζετο, ὡς φαίνεται, ἀπὸ πολ-
λοῦ δπως ἐλκύσῃ τὸν αἰλῆρον ἐφ' ἑαυτόν. Ἀν ὑποτεθῇ ἀ-
ληθεύον καὶ τὸ ἐλάχιστον μέρος τῶν ἀποδιδομένων αὐτῷ
παρὰ τῶν ἡμιεπισήμων γερμανικῶν φύλλων πρὸς κατάκτη-
σιν τοῦ βουλγαρικοῦ στέμματος ὁδιονοργιῶν, πρέπει νὰ δ-
μολογήσωμεν ὅτι, πλὴν ἵσως τοῦ πολυτρόπου Όδυσσεως, οὐ-
δεὶς ἄλλος εἶναι ἔξιος νὰ συγκριθῇ πρὸς τὸν νεαρὸν πρόγ-
κηπα δολοπλόκος. Τοῦ μὲν Τσάρου τὴν εὔνοιαν ἐθήρενε
προσφερόμενος ὡς ἀνορθωτῆς τῆς ἐν Βούλγαρίᾳ φωσσικῆς
ἐπιφροῦς, πρὸς δὲ τοὺς Μαγνάρους ὑπεχρεούτο νὰ ἐργασθῇ
ὑπὲρ τῆς αὐτόρροφῆς ἐπικρατήσεως παρὰ τὸν Αἴμον, τοὺς
Βούλγαρους ἀπεσταλμένους ἐπισήμως μὲν προέτρεπτεν εἰς
διαλλαγὴν πρὸς τὴν ἐν Πετρούπολει κυβέρνησιν, εἰς δὲ τὸ
ώτιον αὐτῶν ἐψιθύριζεν ὅτι εἶναι θεομὸς ὑπέρμαχος τῆς τε-
λείας αὐτῶν χειραφετήσεως ἀπὸ τῆς Ρωσίας, καὶ συγχρόνως
ἔζητε παρὰ τὸν Πάπα νὰ εὐλογήσῃ τοὺς μέλλοντας
αὐτοῦ ἀγῶνας ὑπὲρ τοῦ καθολικοῦ κηρύγματος ἐν Ανατολῇ.
Ἀφίνοντες τὴν εὐθύνην πάντων τούτων εἰς τὴν «Ἐφ. τῆς
Κοιλανίας» καὶ τῆς «Βορείου Γερμανίας», ἀρκούμεθα νὰ
σημειώσωμεν ὡς τὸ μόνον βέβαιον ὅτι, ἀφοῦ δητῶς διεβε-
βαίωσε πάντα τὰ ἀνακτοβούλια, δὲν δὲν θὰ μετέβαινεν εἰς
Βούλγαριαν ἄνευ τῆς συναντέσεως τῇ Πύλης καὶ τῶν ἐνδια-
φρομένων κυβερνήσεων, διότι αἱ προσωπικαὶ αὐτοῦ πεποι-
θήσεις, τὸ ὄνομα καὶ αἱ οἰκογενειακαὶ παραδόσεις δὲν ἐπέ-
τρεπτον αὐτῷ νὲ ἀποδεχθῆ ὑποψηφιότητα παράσπονδον καὶ
ἐπαναστατικήν, ἐλησμόνει μετά τινας ἡμέρας τὰς ὑποσχέσεις,
τὰς πεποιθήσεις καὶ τὰς οἰκογενειακὰς παραδόσεις καὶ κα-
τήρχετο εἰς Σόφιαν, ὅπως προσφέρῃ τὸ μέτεπον αὐτοῦ
εἰς τὸ ἐπαναστατικὸν χρίσμα. Ἀδικον ἐν τούτοις θὰ ἡτο νὰ
λησμονήσωμεν, δὲν μεταξὺ τῶν βουλφρονικῶν αὐτοῦ παρα-
δόσεων περιλαμβάνεται καὶ τὸ πολύτιμον ἀπόφθεγμα
Ἐρρίκου τοῦ δ', «ὅτι εἶναι ἔργονος εἶναι ἀντέξιος μᾶς ἀλλα-
ξοπιστίας».

Τὸ τόλμημα ἐφαίνετο τόσον μέγα, ὥστε πρὸς στιγμὴν ἐ-
πιτεύθη ὅτι ἡ κάθεδρος τοῦ Κοβούργου εἰς Βούλγαριαν ἡτο
προὶὸν μυστικῆς τινος συνεννοήσεως πρὸς τὴν Ρωσίαν.
Τὴν τοιαύτην δύμως πλάνην διεσκέδασε τὴν ἐπιοῦσαν ἡ δ-
μόφωνος ἐξέγερσις τοῦ φωσσικοῦ τύπου, οὐχὶ κατὰ τὸν
τολμητίον, ἀλλὰ κατὰ τὴς Αὐτόρρας. «Η ἐν Βιέννῃ κυβέρ-
νησις, ἔργαφεν δ «Ν. Χρόνος»,» ὑποκρίνεται μὲν ἀπόργυν,
ἀλλ᾽ ἐκπέμπει αὐτόρροφαν ἀνθυπίλαιον πρὸς κατάλυσιν
τῆς βεροινείου συνθήκης. «Η Ρωσία δὲν θὰ λυηθῇ βε-
βαίως, ἀν καταλυθῇ ἡ ἀπαυσία ἐκείνη συνθήκη, δὲν ἔννοει
δύμως νὰ ἐνταφιασθῇ αὕτη ἐν γωνίᾳ καὶ παραβύστω, ἀλλὰ
νὰ γείνῃ ἡ κηδεία τῆς πομπικῆς ὑπὸ τὸν κρότον τῶν πυρο-
βόλων.» Τὴν δημοσιογραφικὴν ταύτην ἐκστρατείαν διε-
δέχθη μετά τινας ἡμέρας ἀνταξία ταύτης διακοίνωσις τῆς
προτευκτής πρὸς τούτους συνθηκούσης οὐδὲν δλιγάτερον
ἢ νὰ ἐγκαθιδρυθῇ ὡς προσωπικὸς διοικητὴς τῆς Βούλγαριας
δ φωσσος στρατηγὸς Ερρίκω, δπως συγκαλέσῃ νόμιμον συ-
νέλευσιν πρὸς ἐκλογὴν νομίμου ἡγεμόνος. Πρὸ τούτου
δύμως ἐπερπετεῖ νὲ ἀπέλθῃ δ παραβύστω ἐκλεχθεῖς, ἀν δὲ δὲν
ἐστεργον οι Βούλγαροι νὰ χωρισθῶσιν ἀπό τοῦ Κοβούργου,
προσεκαλεῖτο δ Σουλτάνος νὰ ἐκπέμψῃ πρὸς σωφρονισμὸν
αὐτῶν τὸν ἀπαυτούμενον ἀριθμὸν τονυρικοῦ στρατοῦ. Τὸ

τοιούτο πρόγραμμα ἐπόμενον ἵτο νὰ φανῇ εἰς μόνην τὴν Γαλλίαν ἀρεστόν παρὰ πᾶσαν ὅμως προσδοκίαν ἔτυχε ν' ἀρέσῃ καὶ εἰς τὸν πρόγκηπα Βίσμαρκ, ὅστις ἐφάνη καὶ δευτέραν φοράν ἐγκαταλείπων τὴν σύμμαχόν του, ὅπως τείνῃ τὴν χεῖρα εἰς τὴν Ρωσίαν. Ἡ τοιαύτη ὅμως ἀναξιωτότητις τῆς ρωσοσογερμανικῆς φιλίας ἀπεδεικνύετο μετ' ὀλίγον οὐδὲν ἄλλο οὖσα ἢ τελευταίᾳ μελλοσβέστου λυχνίας ἀναλαμπή, ἢ μᾶλλον τέχνασμα ὡς τοῦ Θεμιστοκλέους, διασκεδάζοντος διὰ κενῶν λόγων τοὺς πρεσβευτὰς, μέχρις οὗ συντελεσθῇ ἡ ἀνέγερσις τῶν τειχῶν. Ἐνῷ ἐματαιούντο ἡ ἀπὸ πολλοῦ σχεδιασθεῖσα συνέντευξις ἐν Στετίῳ τῶν δύο αὐτοκρατόρων, συνήρχετο ἄλλη τις ἐν Φρειδεριξούῃ, διπλας κανονισθάσιν ἀκριβέστερον μεταξὺ Βισμαρκ, Καλνόκη καὶ Κρίσπη οἱ δροὶ τῆς συμμαχίας συμφωνίας, καθ' ἣν ἡ μὲν Αὐστρία καὶ Ἰταλία ὑπερχεούντο ν' ἀσφαλίσωσι τῇ κεκορεσμένῃ Γερμανίᾳ ὅσα κατεῖχεν, αὕτη δὲ νὰ συναγωνισθῇ μετ' αὐτῶν ὅπως ἔμποδίσῃ τὴν κατάληψιν παρ' ἄλλων τῶν ὅσα ἐπεθύμουν. Ἡ ἕκτασις καὶ ἡ σπουδαιότης τῶν συμφωνηθέντων καὶ τῆς συμμαχίας δυνάμεως δὲ ἀκαταγώνιστος δύκος ἔξυμνηθῆσαν διὰ δύο πανηγυριῶν λόγων, ἐκφωνηθέντων, τοῦ μὲν παρὰ τοῦ κ. Κρίσπη ἐν Τανγρίῳ, τοῦ δὲ παρὰ τοῦ κόμητος Καλνόκη κατὰ τὴν σύνοδον τῶν Κοινοβουλευτικῶν ἐπιτροπῶν. Οἱ εἰς συνεργάτην τοῦ Βισμαρκ καὶ στύλον τοῦ εὐρωπαϊκοῦ παθεστῶτος ἀνυψωθεὶς πρώην ὑπασπιστῆς τοῦ Γαριβάλδη ἀπεράνθη μετὰ στόμφου, ἐνθυμίζοντος τοῦ μακαρίτον Βικονστρίλδ τὴν μεγαληροδιάν: «Οτι η Ἰταλία ἐπιθυμεῖ μὲν τὴν εἰρήνην, ἀλλ' εἰρήνην μετὰ τιμῆς καὶ δικαιοσύνης, ἐπιβαλλούσης τὴν ὑποστήσιν τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν ἐθνικοτήτων τοῦ Αἴμου, αὕτινες δὲν θέλουσι λησμονήσει τὴν εὐεργεσίαν τῆς Ἰταλίας.» Τὰς τελευταίας ταύτας λέξεις ακλίνομεν νὰ πιστεύσωμεν διαφυγούσας ἐξ ἀποσεξίας τὸ στόμα τοῦ φύτορος, λησμονήσαντος ἐν τῇ ρύμῃ τοῦ λόγου διὰ πρόκειται περὶ προσδοκίας εὐρυταρισμούς παρὰ Βουλγάρων. Όλη γάρ τοις μὲν ἐμφαντική, ἀλλὰ πολὺ διδακτικότερά τῆς τοῦ κ. Κρίσπη ἥτο ἡ ἀγρόδευσις τοῦ αὐστριακοῦ ὑπουργοῦ. Οὗτος θεωρῶν, ὡς φαίνεται, περιττὴν ἥδη πᾶσαν ὑπόχρεων, ἀπεράνθη ἀνεπιφυλάκτως διὰ οὐδὲν ἔχει ἡ Ρωσία δικαιώματα ἐπικρατήσεως ἢ μονομεροῦς ἐπεμβάσεως εἰς Βουλγαρίαν, ἔστω καὶ πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν «τυπικῶν διατάξεων» τῆς βερολινείου συνθήκης. Κατὰ τὴν γνώμην αὐτοῦ οὐδόλως ὑποχρεοῦται ἡ Εὐρώπη νὰ ἔξετάσῃ κατὰ πόσον ἡ συγκρότητις τῆς παρούσης Σοβιάνιας εἶναι σύμφωνος πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ βουλγαρικοῦ συντάγματος, ἡ δὲ ἐν τῷ γ'. Ἀρθρῷ τῆς βερολινείου συνθήκης ἀναγραφομένη «συναίνεσις» τῶν δυνάμεων εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἡγεμόνος πρέπει νὰ ἐρμηνευθῇ ὡς σημαίνοντα «προσυπογραφὴν τούτων ὡς ἀπλῶν μαρτύρων, οὐχὶ δὲ καὶ παροχὴν αὐταῖς δικαιώματος ἀρνησικρίας, περιορίζοντος τὴν ἐλευθερίαν τῶν Βουλγάρων ὅπως ἐκλέγωσι τὸν ἀρέσκοντα αὐτοῖς ἡγεμόνα». Ἡ τοιαύτη ἐρμηνεία ἱκανῶς σαφοῦς ἀρθροῦ δύναται νὰ φανῇ διαπρέπουσα πρὸς πάντων ἐπὶ σοφίστεια, τὸ δὲ οὐσιώδες ἥτο, διὰ ἡ Αὐστρία ἐκήρυττεν ἀσκοπον ἥδη τὴν τήρησιν τῶν «τύπων» τῆς βερολινείου συνθήκης, καλῶς ἔχουσαν τὴν ἐκλογὴν τοῦ Κοβούργου καὶ : «ἀποσοβιθέντα πάντα κινδυνον ἐπεμβάσεως εἰς Βουλγαρίαν, τῆς Ρωσίας» διὰ τὸν λόγον διὰ ἴσχυροτέρα αὐτῆς εἶναι ἡ τοπικὴ συμμαχία, ἀφοῦ μάλιστα πλὴν τῆς ἡθικῆς ὑπερσχέθη καὶ τὴν ναυτικὴν αὐτῆς ὑποστήσιοι εἰν Ἀγγλίᾳ.

Ἡ τοιαύτη διὰ τοῦ ἐν Φρειδεριξούῃ συναπτισμού καταδίκη τῆς Ρωσίας εἰς ἀκινησίαν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς δὲ τελευταῖος σταθμὸς τῆς ἀνελίξεως τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐλαχίστην δὲ φαίνεται ἔχουσα σπουδαιότατα ἡ ἔνεκα λόγων πολὺ μᾶλλον ἀτμοσφαιρικῶν ἢ πολιτικῶν ἐπάνοδος τοῦ Τσάρου εἰς Πετρούπολιν διὰ Γερμανίας καὶ ἡ τρίωρος αὐτοῦ διαμονὴ ἐν Βερολίνῳ. Τὸ μόνον κατ'

αὐτὴν ἄξιον μνείας εἶναι τὰ πολύκοτα ἔγγραφα, τὰ ἐπιδειχθέντα παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου εἰς τὸν γερμανὸν ἀρχιγραμματέα μετὰ πικρῶν ἐπὶ τῇ αὐτοῦ πολιτείας παραπόνων. Καὶ ταῦτα μὲν κατώρθωσεν ὁ Βισμαρκ νὰ ἀποδεῖξῃ προϊόντα δολεανικῆς ἢ αὐλικῆς κατ' αὐτοῦ σκευωρίας, ἄγνωστον διαστικά τὸν γερμανικὸν Τραπέζας, τὴν αὐξῆσιν τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους ἐπὶ τῶν ρωσικῶν σιτῶν καὶ τὴν ἐν Φρειδεριξούῃ σύσφιγξιν τῶν δεσμῶν τῆς τοπικῆς συμμαχίας. Ταῦτα ἥσαν βεβαίως πολὺ σπουδαιότερα πάσης αὐλικῆς ἢ δολεανικῆς μηχανορραφίας, διὰ δὲ ἡ περὶ τούτων συνενόησις δεν ἐπῆλθε πλήρης, δύναται τις νὰ εἰπάσῃ ἐν τῆς συγκεντρώσεως μετ' ὀλίγας ἡμέρας παρὰ τὰ σύννοια σωσικοῦ στρατοῦ.

Ἄν τηδε ἐπισκοπήσωμεν ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῶν τὰς ἀνωτέρω ἐκτεθέσιας περιπτετείας τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος, εἰς οὐδὲν ἄλλο δυνάμενα νὰ φθάσωμεν συμπέρασμα εἰμὴ μόνον διὰ οὐδὲν κατὰ βῆμα προύχωρησε πρὸς δοιστικήν τινα λύσιν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀπελθόντος ἔτους. Ὅπως ἐν ἀρχῇ, οὔτω καὶ λήγοντος αὐτοῦ τὸ βουλγαρικὸν ἔλκος παρέσταται χάσιν καὶ ἀνεπίδεκτον ἐπουλώσεως δὲν ἄλλον φαρμάκου πλὴν τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ σιδήρου. Καθ' ὅσον δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν ἐκ τῶν γενομένων ἐπισήμων ἀνακοινώσεων, σκοπὸς τῆς τοπικῆς συμμαχίας δεν εἶναι ἡ ἔξενύρεσις ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῆς ὑφισταμένης ἐκρύθμου καὶ ἀφορήτου καταστάσεως, ἀλλὰ μόνον ἡ παράτασις αὐτῆς ἐκ φόρου χειροτέρας. Οἱ ἐργάται τοῦ συναπτισμοῦ ἀρέσκονται μὲν νὰ καυχῶνται ὡς δοτῆρες εἰρήνης καὶ ἄγρυπνοι φρουροὶ τοῦ διεθνοῦς δικαίου καὶ τοῦ ἀπαραβίστου τῶν συνθηκῶν, ἀλλ' ὅπως θεωρήσῃ τις τὰς ἀξιώσεις ταύτας εὐλόγους, ἀνάγκη πᾶσα νὰ λησμονήσῃ διὰ ὑπάρχει βερολίνειός τις συνθήκη, παρ' αὐτῶν τούτων ἐκπονηθεσσα, καὶ χώρα τις καλούμενη Βουλγαρία, διόποι η συνθήκη αὐτῇ παραβιάζεται ἀναφανδόν. Οὐ μόνον δὲ ἀθετοῦνται δύσα δικαίης Καλνόκης εὐαρεστεῖται νὰ δονομάζῃ «ἐπουσιώδεις τύπους», ἀλλ' οὐδὲ ἔχοντος ἀπομένει ἡ φαίνεται δυνάμενον ν' ἀποκατασταθῇ ἐκεῖ νομίμου καθεστῶτος. Οἱ σύμμαχοι ἐδημιούργησαν ἐν Βερολίνῳ τὴν Βουλγαρίαν μικρόν, διότι ἐνδιμέον διὰ ὑφισκή, σήμερον δὲ δέλεοντις διέλουσιν αὐτὴν μεγάλην, πιστεύοντες διὰ δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πρόχωμα κατὰ τῆς Ρωσίας. Όσον δήποτε δύμως καὶ ἀν υποτεθῆ ἡ ἐπέκτασις αὐτῆς σύμφωνος πρὸς τὰ συμφέροντα αὐτῶν καὶ τὴν ἀρχὴν τῶν διεθνοῦς δικαίου καὶ τοῦ σιδήρου συνθηκήν, σύμμερον διὰ τὴν εἰπιβάλλοντα τὴν σιωπῆλην κατάλυσιν αὐτῆς. Καὶ τοιούτο μὲν παρίσταται τὸ ζητήμα ὑπὸ τὴν ἐποψίην τοῦ διεθνοῦς δικαίου, ἀλλ' δὲ ἔξετάσωμεν αὐτὸν ὑπὸ ἐποψίην πρακτικωτέραν, εὑρισκόμενα ἐνώπιον τοῦ ἔχησης ἀπελπιστικοῦ διὰ τὴν εἰρήνην διλήμματος: ἀλλ' μὲν μείνη ἡ Βουλγαρία εἰτε ὑπὸ τὸν Κοβούργον εἰτε ὑφ' οἰσοδήποτε ἄλλον ἡγεμόνα ἀντιρρωσική, ἡ Ρωσία δὲν θέλει παύσει σκευωροῦντα καὶ καθ' ἑκάστην διακυβεύοντα τὴν εἰρήνην τὴν Εὐρώπης, ὅπως παρακαλέσῃ τὴν παγίωσιν ἀσυμφόρου εἰτε τοῦ Κοβούργου τὴν βερολίνειον συνθήκην, συναπτίζονται σήμερον διὰ τὴν εἰπιβάλλοντα τὴν σιωπῆλην κατάλυσιν αὐτῆς. Καὶ τοιούτο μὲν παρίσταται τὸ ζητήμα ὑπὸ τὴν ἐποψίην τοῦ διεθνοῦς δικαίου, ἀλλ' δὲ ἔξετάσωμεν αὐτὸν ὑπὸ ἐποψίην πρακτικωτέραν, εὑρισκόμενα ἐνώπιον τοῦ ἔχησης ἀπελπιστικοῦ διὰ τὴν εἰρήνην διλήμματος: ἀλλ' μὲν μείνη ἡ Βουλγαρία εἰτε ὑπὸ τὸν Κοβούργον εἰτε ὑφ' οἰσοδήποτε ἄλλον ἡγεμόνα ἀντιρρωσική, ἡ Ρωσία δὲν θέλει παύσει σκευωροῦντα καὶ καθ' ἑκάστην διακυβεύοντα τὴν εἰρήνην τὴν Εὐρώπης, ὅπως παρακαλέσῃ τὴν παγίωσιν ἀσυμφόρου εἰτε τοῦ Κοβούργου τὴν βερολίνειον συνθήκην, συναπτίζονται σήμερον διὰ τὴν εἰπιβάλλοντα τὴν σιωπῆλην κατάλυσιν αὐτῆς.

Μακεδονίας καὶ ἐπέκτασιν μέχρι τοῦ Αἰγαίου τοῦ κράτους αὐτῆς.³ Άλλο οὐδὲ τοῦτο φαίνεται δυνάμενον ἄνευ πολέμου νὰ κατορθωθῇ. Τὸ μόνον μετὸ ταῦτα ἀπομένον ἄδηλον εἶναι ἡ διάρκεια τῆς ἐνόπλου ἀναπολιτικῆς.

Ἡ μερὶς ἡμῶν ἐν τῇ διεθνεῖ ἰστορίᾳ τοῦ λήξαντος ἔτους ὑπῆρξεν δὲν ὅλως ἀσῆμαντος. Τοῦτο δὲν δύναται ἵσως νὰ θεωρῇσῃ ἀπολύτως ὡς δυστύχημα ὁ ἀναλογιζόμενος διοίαν λεόντειον μερίδα κατεῖχον ἐν τῇ ἰστορίᾳ τοῦ προπαρελθόντος ἔτους τὰ παθήματα τῆς Ἑλλάδος. Τὸ ἀληθὲς εἶναι ὅτι τῆς ἡμετέρας χώρας ἡ γεωγραφικὴ θέσις, ἡ καθιστάσα αὐτὴν κατά τι ἀσχετοτέραν τῶν ἄλλων ἐθνῶν τῆς Χερσονήσου τρόπος τὴν ἐπ' αὐτῆς σύγκρουσιν τῶν εὐρωπαϊκῶν συμφερόντων, ἀπαλλάσσει τὰς μεγάλας δυνάμεις ἀπὸ τῆς διηγεούσης τεροὶ ἡμῶν φροντίδος καὶ ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὑποχρεώσεως νὰ ἴντασσωμέθα μετὰ ταύτης ἡ ἐκείνης καταναγκαστικῶς ἡ τροφώσεως. Οὐδεμία ἐκ τούτου ἐδόθη ἡμῖν ἐσχάτως εὐναιρία διποτος ἐκτιμήσομεν ἐξ ἕργων τὰς διαδέσεις τῶν πρωταγωνιστῶν τοῦ ἀνατολικοῦ δράματος πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Ἀν δύναται ἀρχεσθῶμεν εἰς ληγούς, δικαιούμεθα πληρέστατα νὰ πιστεύσωμεν αὐτοὺς κατά τι εὐμενέστερον πρὸς ἡμᾶς διακειμένους. Ως ἀξιον προσοχῆς τεκμήριον τῆς τοιαύτης ἐπιεικεστέρας ἐκτιμήσεως τῶν ἡμετέρων δικαιωμάτων δύναται νὰ θεωρῇσῃ τὸ περὶ Μακεδονίας ὑπόδινημα τοῦ αὐτόριμου συνταγματάρχου Ἀντ. Τούμαν, ὅστις διαιρῶν τὴν ἀπὸ τοῦ Αἰγαίου μέχρι τοῦ Αἴμου χώραν εἰς τρεῖς διακεκριμένας ξώνας, τὴν Βουλγαρορρωσικήν, τὴν Ἀντροσερβικήν καὶ τὴν Ἑλληνικήν, δούλει τὴν τελευταίαν ταύτην ἀπὸ τῆς θαλάσσης μέχρι τῆς τεσσαρακοστῆς πρώτης μοίρας βορείου πλάτους. Ἡ ἀξία τῆς τοιαύτης ἀποφάνησεως, πλὴν τῆς ἐθνικότητος καὶ τοῦ ἀξιώματος τοῦ ἀποφαινομένου, ἔγκειται πρὸ πάντων εἰς τὴν διὰ λεπτομεροῦς στατιστικῆς ἀναλύσεως ἀπόδεξιν, ὅτι τῆς ξώνης ταύτης ὁ Ἑλληνισμὸς δὲν ἐπιδέχεται ἀμφισβήτησιν καῦμαίν. Ἡ μόνη διατυπωμένη ἐν τῷ ὑπομνήματι ἐπιφύλαξις σχετίζεται πρὸς τὴν σπουδαιότητα τῶν ἐν τῇ ξώνῃ ταύτη ἐμπορικῶν συμφερόντων τῆς Ἀντροίας· ταῦτα δύναται, οὐδὲν ἔχοντα κοινὸν πρὸς τὰ βορειότερα κείμενα πολιτικά, δὲν θεωροῦνται ἀνεκίνετα συμβιβασμὸν πρὸς τὸ ἐθνικὰ δικαιωμάτα τῶν Ἑλλήνων, καθ' ὃν τρόπον ἐπιφάνημεν καὶ ἡμεῖς ν'⁴ ἀποδεῖξωμεν ἐν τῇ ἐπιθεώρησει ταύτη πρὸ τοιείας. Πολὺ τούτων πλείονα εἶναι δσα ἀπὸ τινος χρόνου κηρύγτει δύοφράνως ὁ ρωσσικὸς τύπος ἀνήκοντα ἡμῖν ἐπὶ τῆς Χερσονήσου τοῦ Αἴμου καὶ τὰ παρόλια τῆς Μικρασίας. Πλὴν δύμως τῶν τοιωτῶν δωρεῶν, δφείλομεν βεβαίως εἰς τὴν ἀχαριστιαν τῶν Βουλγάρων καὶ θετικώτερον τι κέρδος, τὴν μὴ ἐκ τῶν προτέρων ἔξαίρεσιν τῆς Ρωσσίας ἐν τοῦ κύκλου τῶν ἐνδεχομένων ἡμῶν συμμάχων κατὰ τὴν κρίσιμον ὥραν. Ὁ συμπεριλαμβάνων ἐν τοῖς ὑπολογισμοῖς αὐτοῦ καὶ τὰ κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν συμβάντα ἐν Ἀνατολῇ, ἔγεται εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ Ἑλλὰς οὐ μόνον ἔχει ἐν τῷ παρελθόντι ἵσας περίπου ἀφορμὰς εὐγνωμοσύνης καὶ παραστόνυ πρὸς πάσας τὰς δυνάμεις, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἵσα περίπου παρ' ἐκάστης νὰ ἐπλέξῃ καὶ νὰ φοβήται. Τά τε διδάγματα τῆς πείρας καὶ ἡ ἀκοιβής ἐκτίμησις τῆς σήμερον καταστάσεως τῶν πραγμάτων οὐδεμίαν ἄλλην πλὴν τῆς παρασκευῆς καὶ τῆς ἀγρύπνου καιροσκοπίας ἐπιτρέπουσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα πολιτικήν.

Καταλείποντες εἰς τὰς μεγαλοσήκημος ἡμῶν συναδέλφους ν'⁵ ἀπομνημονεύσωσι τὰ κατὰ τὸν Σαδῆ Καρονώ, τὸ Ἰωβίλαιον τοῦ Πάπα, τὴν παραίτησιν τοῦ Πατριάρχου, τὴν ἐπηρίδα τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας, τὴν ἀσθένειαν τοῦ διαδόχου, τὴν Αιμουζένη, τὴν εἰς Αβυσσινίαν ἐστρατείαν, καὶ δσα ἄλλα ἀναγκαζόμεθα δι' ἔλλειψιν χώρου νὰ θυσιάσωμεν, περιστοῦμεν τὴν ἐπιθεώρησιν ταύτην διὰ βραχυτάτης, κατὰ τὸ σύνηθες, καὶ τῶν ἐστρειρικῶν ἡμῶν πραγμάτων μνεῖας. Ἡ φημοφορία τῆς 4 Ιανουαρίου, ἡ γενομένη

ἐν πλήρει καὶ λεπτομερεῖ γνώσει τοῦ κυβερνητικοῦ προγράμματος, ἀπέδειξε τὸν ἐλληνικὸν λαὸν πληρέστατα συμμεριζόμενον τὴν γνώμην τῆς κυβερνήσεως καὶ πρόσθυμον νὰ ὑποβληθῇ χάριν τῆς τιμῆς καὶ τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ εἰς τὰς θυσίας, τὰς δοπιάς εἰχε καταστήσει ἀναποδάστους τῆς προηγηθείσης κυβερνήσεως ἡ πολιτεία. Ἡ πρὸς ὑποστήσιν τοῦ τοιούτου προγράμματος σταλεῖσα εἰς τὸ Βουλευτήριον συμπαγῆς πλειονοψηφία διέμεινεν ἀσάλευτος καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν ἀμφοτέρων τῶν Συνόδων. Εἰς τὴν γνωστὴν τῆς κυβερνήσεως γνώμην ἀντέταξε ἡ ἀντιπολίτευσις, ὅτι ὁ ἐλληνικὸς λαὸς εἶναι ἀνίκανος νὰ καταβάλῃ τὰ ἱκτούμενα παρ' αὐτοῦ, ἀφ' οὗ οὐδέποτε κατωρθῶθη νὰ εἰπωραχθῶσι δι' οἵας δήποτε φορολογίας πλείσαντα τῶν ἔξηκοντα ἐκατομμυρίων, ὥστε ἀντὶ τοῦ εὐαγγελιζομένου ἴσοιςγίου θέλει προκύψει ἀφεύκτως ἔλλειμμα εἰκοσιπέντε ἡ καὶ τριάκοντα ἐκατομμυρίων. Ἐνεκα τῆς τοιαύτης ἀνικανότητος τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ ἐθεώρει ἡ ἀντιπολίτευσις ἐπιβαλλομένην τὴν προσφυγὴν εἰς ἄλλα τινὰ οἰκονομικὰ μέτρα, τὰ δοπιά της πρεστήσιν τῆς προσφυγὴν εἰς ἄλλα παίλιν δ. Αηλιγιάννης κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1887 λέγων: «Ἄσ εξηγήσωμεν εἰς τὸν ἡμετέρους δανειστὰς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ κράτους μετ' εἰλικρινείας, ἂς πείσωμεν αὐτοὺς ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπαρκέσωμεν εἰς τὰς ὑποχρεώσεις μας καὶ εἰμὶ βέβαιος ὅτι οὗτοι θέλουσι συνεννοηθῆ προθύμως μεθ' ἡμῶν πρὸς μεταβολὴν τῶν συμπεφυωνημένων.» Τὸ ἀδύνατον της καταβολῆς παρ' ἡμῶν τῶν συμπεφυωνημένων καὶ τὴν ἐνεκα τῆς καταβολῆς παρ' ἡμῶν τῶν συμμετοχῆς της ἀνάγκην συγκατάθεσιν τῶν ἡμετέρων δανειστῶν ν'⁶ ἀρκεσθῶσιν εἰς διλιγάντερα, δὲν ἐστεογε τοῦ οὐδένα τρόπου νὰ θεωρῇσῃ ἡ ἀντιπολίτευσις ὡς οὐδὲν ἄλλο οὖσαν ἡ χρεωκοπίαν. Ὁπως δήποτε, ἡ παρ' αὐτῆς διάκρισις μεταξὺ χρεωκοπίας καὶ ἀδυναμίας πρὸς ἀκεραιάν ἀπότισιν τῶν διφειλομένων ἀπέβαινεν ἀπλῶς ἀκαδημαϊκὴ μετὰ τὴν ἀναμφισβήτητον ἐπίτευξιν τοῦ ἴσοιςγίου, τὴν καθιστᾶσαν ὄλως περιττὴν πᾶσαν συζήτησιν περὶ τοῦ ἀρμόδιου τοῦ εἰς τὰ οἰκονομικὰ μέτρα τῆς ἀντιπολίτευσεως δινόματος. Τὸ ἀσκοπον της εἰς ταῦτα προσφυγῆς ἡμαρκάσθη ἐπὶ τέλους καὶ ἡ ἴδια νὰ δομολογήσῃ, ἀναβιβάζουσα λήγοντος τοῦ ἔτους ἀπὸ ἔξηκοντα εἰς δργούκοντα δύο κατὰ τὸν ὑπολογισμούς αὐτῆς ἐκαταμμύρια τὰ ἔσοδα τοῦ λήξαντος ἔτους καὶ μεταβιβάζουσα εἰς ἀπάτερον μέλλον τὴν πλήρωσιν τῶν ἀπαισιῶν αὐτῆς προρρήσεων.

Ἡ τοιαύτη τελεία διάφευσις τῶν περὶ ὄγκωδονς ἔλλειμματος ἐπαγγελιῶν κατέστησε κατὰ τὴν δευτέραν Σύνοδον τοσοῦτον δυσχερῷ τὴν θέσιν ἐν τῇ Βουλῇ τῆς ἀντιπολίτευσεως, ὥστε συμφερωτέρων τὴν ἐθεώρησην τὴν ἐν σώματι ἐξ αὐτῆς ἀποχώρησιν, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι οὔτε ἡρουντινούς αὐτῆς τέσσαρος μέχρι τῆς δρδῆς ὡσα δπως ἐκθέσης δσα εἶχε νὰ επιη, οὔτε ἐπέτρεπον αὐτῆς αἱ δυνάμεις της νὰ παρατείνῃ τὴν συζήτησιν πέραν τῆς ὡρας ἐκείνης. Περὶ δὲ τὴν ἐντυπώσεως, ἦν προδεκτήσεων εἰς τὸ κοινὸν η οὔτε δικαιολογηθεῖσα ἀποχώρησις ἀδύνατον εἶναι ἡμῖν νὰ δεν ἐφένη τι, διὰ τὸν λόγον ὅτι δὲν ἐφένη προξενήσασα καῦμαίν. Τὴν ἔξηγησιν τῆς τοιαύτης παγετώδους ἀδιαφορίας ἔκρινε πρέπον νὰ παράσχῃ ἡμῖν διὰ τὸν δημοσιογραφικὸν αὐτοῦ δργάνουν δ προεστῶς τῆς ἀντιπολίτευσεως, παραστήσας ὡς στεφθέντας διὰ πληρεστάτης ἐπιτυχίας «τοὺς ἀγῶνας αὐτῆς, δπως καταστείλῃ τὴν φοβερὰν ἔκρηξιν τῆς ἀγανακτήσεως τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ.»

«Ἄν ἡδη ἐπιχειρήσωμεν νὰ ἔξετάσωμεν τίς ὑποκρύπτεται δπωσοῦν λογικωτέρα γνώμην τὸν πληρέστατα συμμεριζόμενον τὴν γνώμην τῆς κυβερνήσεως καὶ πρόσθυμον νὰ ὑποβληθῇ χάριν τῆς τιμῆς καὶ τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ εἰς τὰς θυσίας, τὰς δοπιάς εἶχε καταστήσει ἀναποδάστους τῆς προηγηθείσης κυβερνήσεως ἡ πολιτεία. Ἡ πρὸς ὑποστήσιν τοῦ τοιούτου προγράμματος σταλεῖσα εἰς τὸ Βουλευτήριον συμπαγῆς πλειονοψηφία διέμεινεν ἀσάλευτος καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν ἀμφοτέρων τῶν Συνόδων. Εἰς τὴν γνωστὴν τῆς κυβερνήσεως γνώμην ἀντέταξε ἡ ἀντιπολίτευσις ἐπιβαλλομένην τὴν προσφυγὴν εἰς ἄλλα τινὰ οἰκονομικὰ μέτρα, τὰ δοπιά της πρεστήσιν τῆς προσφυγὴν εἰς ἄλλα παίλιν δ. Αηλιγιάννης κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1887 λέγων: «Ἄσ εξηγήσωμεν εἰς τὸν ἡμετέρους δανειστὰς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ κράτους μετ' εἰλικρινείας, ἂς πείσωμεν αὐτοὺς ὅτι εἶναι ἀδυνατούμενος νὰ καταστήσει τὴν φοβερὰν ἔκρηξιν τῆς ἀγανακτήσεως τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ.»

έργασίας πέραν τῆς δύδόης ὥρας, τὰς ἀποχωρήσεις, τὰς ἔξεργόσεις καὶ καταστολὰς τῆς δργῆς τοῦ λαοῦ, τὰς ἀπειλὰς ἀνατροπῆς τοῦ καθεστώτος καὶ τὰ ἄλλα τοιαῦτα μορμολύκεια, πιστεύομεν ὅτι τὸ μόνον αὐτῆς βάσιμον παράπονον δύναται νὰ διατυπωθῇ ὡς ἔξῆς: ὅτι πολὺ μᾶλλον ἢ ἐν πάσῃ ἄλλῃ χρώᾳ ἡ κυβερνητικὴ μακροβιότης συνεπάρει ἐν Ἑλλάδι τὴν θυσίαν πλείστων προσωπικῶν συμφερόντων καὶ ἀπαιτήσεων, τῶν δοπίων δὲν εἶναι δίκαιος διαρκῆς παραγκωνισμὸς, ἄλλα μόνον διατροπῆς κορεσμός. Οὐδόλως ἔξετάζοντες καθ' ἑαυτὴν τὴν ἀξίαν τῆς γνώμης ταύτης, περιορίζομεθανὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι τὸ μονάρχιον αὐτῆς τοῦτο ἐπιχείρημα πρέπει ἢ ἀντιπολίτευσις νὰ ἐργασθῇ νὰ συνδιαλλάξῃ ὅπως δήποτε μετὰ τοῦ πολὺ ἀνωτέρου συμφέροντος τῆς Ἑλλάδος, ἀντιτάσσοντα εἰς τὸ κυβερνητικὸν ἄλλο τι πρόγραμμα πλὴν τοῦ ἀποδειχθέντος ἥδη ἀχρήστου χρεωκοπικοῦ· διότι οὕτε ἐπιτρέπουσι σήμερον αἱ περιστάσεις οὕτε δίκαιον φαίνεται νὰ θυσιασθῶσι τὰ συμφέροντα δλοκλήρου ἔθνους εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἰσοχρόνου παρὰ τῶν κομμάτων κατοχῆς τῆς ἔξουσίας.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΜΑΤΑ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ HAVAS

ΦΛΩΡΕΝΤΙΑ, 31 Δεκεμβρίου. — Τὸ προενεικὸν ἐν Φλωρεντίᾳ σῶμα συνῆλθε σήμερον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀρχαιοτέρου προξένου τῆς Ἀγγλίας καὶ διεμπαρτυρήθη κατὰ τὴν ἀξιώσεως τῆς δικαστικῆς ἵταλικῆς ἀρχῆς τοῦ νὰ ἔριεθῶσι ποιαὶ εἶναι ἐν τινὶ προξενεῖφ αἱ αἴθουσαι αἱ ἀπαραθίστοι ὑπὸ τῆς δικαστικῆς ἔξουσίας.

ΣΟΦΙΑ, 31 Δεκεμβρίου. — Οἱ Σλαβοκόφ καὶ Βοϊανόφ, ἀρχηγοὶ τῆς ἐνόπλου στάσεως τῆς γενομένης ἐν Πύργῳ, ἐφονεύθησαν.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ REUTER

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 31 Δεκεμβρίου. — Οἱ «Καιροὶ» δημοσιεύουσι σήμερον τηλεγράφημα ἐκ Βερολίνου λέγον, ὅτι αἱ Δυνάμεις συνεψώνταν νὰ παρακαλέσωσι τὴν Πύλην νὰ λάβῃ τὴν πρωτοθυσίαν προσκαλοῦσα τὸν πρόγυπτα Φερδινάνδον νὰ καταλήπῃ τὴν Σοφίαν, ὅτι δὲ εἰς τοῦτο συνήνεσεν ἡ Πύλη.

Ἡ ὑγεία τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας ὀστημέραι βελτιοῦται, εἰ καὶ ὑποφέρει εἰσέτι οὕτος ἐκ τεταραγμένου ὕπνου.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Νέου ἔτους τὴν ἀνατολὴν χαιρετίζομεν σήμερον. Τὸ ἐπίσημον τῆς ἑορτῆς θέλουσι προσχεῖται τὴν πρωΐαν δι συνήθης κανονισθούσι, τῆς στρατιωτικῆς μουσικῆς παικνίζουσης τὸ ἑωθινόν. Τὴν 10 π. μ. ὥραν τελεῖται ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως δοξολογία, εἰς ἥν θὰ παρευρεθῶσιν οἱ βασιλεῖς, οἱ βασιλόπαιδες, οἱ ὑπουργοὶ καὶ ἀπαται αἱ στρατιωτικαὶ, πολιτικαὶ καὶ δημοτικαὶ ἀρχαῖ.

— Διετάχθη γενικὴ ἐπιθεώρησις τῶν ἀποθηκῶν τῶν μονοπωλείων, ὅπως βελτιωθῇ τὸ ποσόν τῶν ὑπαρχόντων εἰς ταύτας εἰδῶν.

— Διὰ B. διατάγματος ἡλαττώθη ἀπὸ τῆς σήμερον ἡ τιμὴ τῶν παιγνιοχάρτων τῶν κλάσεων 2, 5 καὶ 19 εἰς λεπτὰ ἑδομήκοντα κατὰ δέσμην, τῶν δὲ κλάσεων 4, 6, 7 καὶ 8 εἰς δραχμὴν μίχνα κατὰ δέσμην.

— Διὰ ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπετράπη εἰς τὸν ιατρὸν κ. Ἀλέξανδρον Δευτεραῖον ἡ ἴδρυσις ἐνταῦθα δαμαλιδοκομεῖον.

— Ο παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν γραμματεὺς αἱ τάξεως κ. Θεόδοτος Γεννάδης μετετέθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

— Διωρίσθησαν γραμματεῖς αἱ τάξεως ἐν μὲν τῇ νομαρ-

χίᾳ Τρικάλων δ. κ. Γ. Δράμαλης, ἐν δὲ τῇ νομαρχίᾳ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας δ. κ. Κωνσταντίνος Μάτσας.

— Ο λοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ κ. Λεωνίδας Λαπαθιώτης διωρίσθη κατὶ τὴν δευτέρᾳ ἐπιτροπείᾳ τῶν διδακτικῶν βιβλίων τῆς μέσης ἐκπαίδευσεως.

— Εἰς τὸν νομομηχανικὸν κ. Π. Σαμπώ ἀνετέθησαν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τὰ οἰκοδομικὰ τοῦ νομοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, προσέτι δὲ καὶ ἡ σύνταξις τῶν διαγραμμάτων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς διαπάνης καὶ τῶν δρων συμφωνιῶν τοῦ ἀνεγερθησμένου κεντρικοῦ μουσείου, ἐπὶ τῇ βράσει τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Τσίλλερ συνταχθέντων προχείρων τοιούτων.

— Η Ἐθνικὴ Τράπεζα ὁρίσει τὸ μέρισμα τῆς ληξάστης ἔξαρμηνίας εἰς δραχ. 115, ἡ δὲ Βιομηχανικὴ εἰς δρ. 2,50.

— Απὸ σήμερον ἀρχεται ἡ λειτουργία τῶν ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν μεταξὺ τῶν ταχυδρομικῶν γραφείων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Πατρῶν, Σύρου, Κέρκυρας καὶ Βόλου. Τὸ ἐπὶ τούτῳ θυρίδιον ἐν τῷ ταχυδρομείῳ Ἀθηνῶν ἔσται ἀνοικτὸν ἀπὸ τῆς 9—12 π. μ. καὶ ἀπὸ τῆς 2—4 π. μ. ὥρας.

— Προσχθὲς τὴν πρωΐαν δ. Ιωάννης Γεωρ. Ἀγγελῆ, ἐργαζόμενος εἰς τὰ Ἀκαρνάιον μεταλλεῖα τῆς γαλλικῆς ἐπαρίσιας, ἐφονεύθη τυχαίως, πληγεὶς τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τοῦ ἐργαλείου, ὅπερ μετεχειρίζετο.

— Τὴν παρελθόνταν Δευτέραν ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ ιατροῦ χειρουργοῦ κ. Ιωσήφ Λ. Φρονίστα μετὰ τῆς δεσποινίδος Εὐφροσύνης θυγατρὸς τοῦ ἐνταῦθα δικηγόρου κ. Ιω. Σοφιανοῦ. Παράνυμφος ἡτο δέξαντας τῆς νύμφης κ. Στ. Δραγούμης, ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τὸ πρακτορεῖον Ρέουτερ τηλεγραφεῖ ἐκ Βιέννης, ὅτι ἐν τοῖς διπλωματικοῖς κύκλοις φρονοῦσιν ὅτι ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἔνηγρήσεις καθηγουμένης τοῦ προξένου τῆς γαλλικῆς ἐπαρίσιας, ἐφονεύθη τυχαίως, πληγεὶς τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τοῦ ἐργαλείου, ὅπερ μετεχειρίζετο ἡδη.

— Η «Πολιτικὴ Ἀνταπόκρισις», συγκλιδίζουσα τὴν ἐν τοῖς ἐφημερίσιν ἀναγραφεῖσαν εἰδῆσιν, καθ' ἣν εὐρωπαϊκὴ συνδιάσκεψις πρόκειται νὰ συνέλθῃ πρὸς διαπανόντιν τοῦ βουλγαρικοῦ ζητήματος, παρατηρεῖ ὅτι ὀδέν ἔλαχε χώραν ἐν τῷ διπλωματικῷ κόσμῳ, ὅπως πιστοποιηθῇ τοιαύτη εἰδῆσις.

— Ο πρωθυπουργὸς τῆς Ούγγαρίας κ. Τίσζκ ἐν συνομιλίᾳ αὐτοῦ μετά τινων φίλων ἐν Πέστη, δύμιλῶν περὶ τῶν ἐντυπώσεων, τὰς δόσιας ἔλαβεν ἐκ τοῦ προσφάτου αὐτοῦ εἰς Βιέννην ταξιδίου, ἔσφραγε τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἡ παρούσας ἀνώμαλος κατάστασις θέλει ἔξομαλισθῇ εἰρηνικῶς. Ἐν τοῖς ἐνταῦθα δύμας διπλωματικοῖς κύκλοις ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη, ὅτι αἱ δυσχέρειαι τοῦ βουλγαρικοῦ ζητήματός εἰσι τοιαῦται, οἵτι καὶ πρότερον, καὶ ὅτι ἐπομένως ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων οὐδεμίσιν παρουσιάζει μεταβολήν.

— Η «Ἐφημερὶς τῆς Κολωνίας» ἐδημοσίευσε τηλεγράφημα ἐντεῦθεν ἀποσταλέν, καθ' ὃ ἀντοκράτωρ Φραγκίσκος Ιωσήφ, ἀπαντῶν εἰς τὰς ἐπιτροπείας τῶν δικηγόρων εἰρηνικῶν, εὐχάριστος διαπολιτικοῖς κατάστασις τάχιστα καὶ ἔξομαλισθῇ, ὅπως οἱ λαοὶ ἡμῶν ἀπολαύσωσι τῶν ἀγαθῶν τῆς εἰρήνης».

— Τὸ αὐτὸν πρακτορεῖον τηλεγραφεῖ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὅτι, κατ' εἰδῆσις ληφθείσας ἐν τοῖς αὐτόθι διπλωματικοῖς κύκλοις, ὃ ἐν Βερολίνῳ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κ. Ερβέτ

ἐπειροφορτίσθη ὑπὸ τοῦ κ. Καρνῶ νὰ διαβεβαιώσῃ τὸν αὐτὸν κράτορα τῆς Γερμανίας, διτὶ ὁ πρόδεδρος τῆς Δημοκρατίας εἶναι πεπεισμένος περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς εἰρήνης καὶ διτὶ ἐφ' ὅσον οὗτος προεδρεύει τῇς γαλλικῆς Δημοκρατίας, οὐδὲν γαλλικὸν ὑπουργεῖον θέλει ἀσπασθῆ φιλοπόλεμον πολιτικὴν.

III Ὑδρώπη κατὰ τὸ 1887

Ἐκ τῆς τεργεσταίκας «Νέας Ἡμέρας» μεταφέρομεν τὰς ἔξης κρίσεις περὶ τῆς θέσεως τῆς Εὑρώπης κατὰ τὸ ἔτος 1887:

Ο δεινὸς δημοσιολόγος, ὁ συντάσσων ἐν τῷ παριπικῷ «Καιρῷ» τὰς περὶ τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς ἐπιστολὰς, κρίνει ως ἔξης τὴν θέσιν τῆς Εὑρώπης περὶ δυσμάς τοῦ ἔτους: «Τὸ ἔτος ἥρξατο καὶ λήγει ἐν μέσῳ φόβων πολέμου. Τὸ ἑγερτήριον ἐσήμαχινεν ἐκάστοτε ἡ Γερμανία. Ἀλλὰ κατ' Ιανουάριον ως κινδυνώδης ἔχθρὰ παρίστατο ἡ Γαλλία, ἐνῷ γῦν ως πολεμία τῆς ἡσυχίας τῆς Εὑρώπης καταγγέλλεται ἡ Ρωσία. Ἡ ἀφορμὴ τῆς πρώτης συγκινήσεως δὲν διηκρίνεται ἐπαρκῶς. Ἡ κρίσις ἐπῆλθε μετὰ τοὺς ἐν τῷ κοινοβουλίῳ ἀλλεπαλλήλους λόγους, δι' ὃν δὲ Βίσμαρκ ἀπεφάνθη, διτὶ οὐδεὶς ὑπῆρχεν ἐκ Γαλλίας ἀμεσος κίνδυνος. Πράγματι οὐδὲν ἀπηνθύνθη ἡμέραν παράπονον. Ἐξηκολουθήσαμεν ἔκτοτε τὰ ἀμυντικὰ ἡμῶν μέτρα, ως ἐὰν μηδὲν εἴχε συμβῆ, ἀλλ' ἀποφεύγοντες πᾶσαν πρόκλησην, ἐπὶ τέλους δὲ Εὑρώπη ἐπεισθῇ διτὶ φευδῶς κατηγγελόμεθα ως παρασκευάζοντες διτινεκῶς ἐπίθεσιν. Πάντες ἐβιάσθησαν νὰ ὀμολογήσωσιν διτι, ἐὰν ὑπῆρχον φόβοι συγκρούσεως, ἡ εὐθύνη δὲν ἐπεβάρυνεν ἡμᾶς. Ἀλλως τε, εὐθὺς μετὰ τὴν νίκην τῆς γερμανικῆς κυβερνήσεως κατὰ τὰς ἔκλογκες, αἱ ἀνησυχίαι τῆς Εὑρώπης κατηγόρησαν ως ἐκ θυμάτως, ὑπὸ τὴν μαχικὴν ράβδον τοῦ γόντος, διτὶς τὰς ἐγέννησεν. Ἀλλ' οἱ ἐπισκοτίζοντες τὴν ληξῖν τοῦ ἔτους φόβοι ἔχουσι διάφορον γχρακτῆρα. Αἱ ἀμεσοὶ ἀφορμαὶ δὲν διεργάσθησαν ἔτι. Τὰς ἀντισυγχρητικὰς δικαιολογεῖται ἐν μέσοις ἡ θέσις τῆς Βουλγαρίας. Η ἀνάρρησις τοῦ Φερδινάνδου εἰς τὸν βουλγαρικὸν θρόνον ὑπῆρξεν σίονει νέα πρόκλησης πρὸς τὴν Ρωσίαν, καίπερ δὲ ἀπέχοντας βιαίας ἐπεμβάσεως, τὸ ἀνακτοβούλιον τῆς Πετρουπόλεως ἡρήνθη πεισμόνως ν' ἀναγνωρίσῃ τὸν νέον ἡγεμόνα. Αὔστρια, τούναντίον, καὶ Ἰταλία ἐμπρότρητον τραχῶς τὰς συμπαθείας των καὶ ἐφάνησαν διατεθεμέναι νὰ παρέδωσι τὰς παρατυπίας τῆς ἑκλογῆς. Ἐκ τούτου προῆλθε μεταξὺ τῶν αὐτοκρατορικῶν αὐλῶν διάστασις, ὑπολαχύνουσα καὶ πρότερον καὶ συνδεομένη πρὸς γενικώτερα συμφέροντα. Αἱ σχέσεις Ρωσίας καὶ Γερμανίας εἶχον ἀλλοιωθῆ, ἡ ἀλλοίωσις δὲ κύτη ἐγρονολογεῖτο ἀπὸ τῆς μυστηριώδους κατ' Ιανουάριον κρίσεως καὶ τῶν ἐκ Γαλλίας πολεμικῶν φόβων. Τὸ μέλλον θὰ διαφωτίσῃ τὸ σκοτεινὸν ἐκεῖνον ἐπεισόδιον, τότε δὲ θὰ μάθωμεν μετὰ τίνας προτάσεις καὶ τίνας ἀποποιήσεις ὁ Τάξος ἀπεχώρησε κατὰ Μάρτιον ἐκ τῆς συμμαχίας, ἣν εἴχε συνομολογήση πρὸ τριῶν ἔτων πρὸς τὴν Γερμανίαν καὶ τὴν Αὔστριαν. Ἀλλ' ἐὰν αἱ ἀφορμαὶ τῆς μεταβολῆς εἶναι ἀδηλοί, αἱ συνέπειαι εἶναι πατισθῆται. Η Ρωσία ἀνεκτήσατο ἐλευθέρων πολιτικὴν ἐνέργειαν. Η Γερμανία, τούναντίον, ἀπέβαλεν ἐν μέρος τῆς ἐλευθερίας τῆς. Απέναντι τῆς εἴχε πλέον, οὐχὶ μίνιν, ἀλλὰ δύο δυνάμεις ἀνεξαρτήτους, οὕτω δὲ ἐμειοῦτο τὸ ἀναμφισβήτητον κύρος, μεθ' οὗ διεῖπεν ἀπὸ δεκαπενταετίας τὸ ἐύρωπαικὸν πράγματα. Η Γαλλία τέλος ἐκ τῆς ἀνατατικῶσεως τῶν διεθνῶν σχέσεων ἐπορίζετο οὐ σμικρὸν ὅρελος. Ἐξήρχετο τῆς ἀπολύτου ἀπομονώσεως, καὶ ἡ πολιτικὴ τῆς, γειραχετουμένη, ἀνεκτάτο ἐλευθερίαν κινήσεων. Τὸ κύριον χρεακτηριστικὸν τοῦ 1887 εἶναι λοιπὸν ἔτι ἀποκατέστη ἐν τοῖν μέτρῳ ἡ εὐρωπαϊκὴ ἰσορροπία διὰ τῆς διαρρήξεως

τῶν προσιωνίων σχέσεων τῶν τριῶν αὐτοκρατορικῶν αὐλῶν. Ο Βίσμαρκ εἶδε διαφεύγουσαν ἐκ τῶν χειρῶν του τὴν ἡγεμονείαν ἐπὶ τῆς Εὑρώπης. Δὲν ἔξεπλάγη μὲν ἐπὶ τῷ φυσικῷ τούτῳ καὶ ἀναποφεύκτῳ κινήματι, προσεπάθησεν δύμας νὰ παρελθοῦ ἀυτὸν καὶ νὰ ἔξαστρχίσῃ κατὰ τὸ ἐνδόν, καὶ τὸ κράτος, διπερ κυθερνᾶ, καὶ τὸ σύμμαχον κράτος, διπερ συνέδεσε τὴν τύχην του πρὸς τὴν τῆς Γερμανίας. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μετὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν γοργότητος καὶ εὐκαρπίας εἰσήγαγεν εἰς τὸν αὐτοργερμανικὸν σύνδεσμον τὴν Ἰταλίαν, ἔδωκε δὲ εἰς τὰς νέας συμμαχικᾶς συνθήκας μείζονα ἔκτασιν. Αἱ τρεῖς δυνάμεις τῆς μέσης Εὑρώπης ἡνάθησαν, οὐ μόνον πρὸς ἄμμυναν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τηρησιν τοῦ ἐδαφικοῦ καὶ υκυτικοῦ καθεστώτος, τουτέστι πρὸς διαιώνισιν τῆς ἐνεστώτης ἐν Εὑρώπῃ θέσεως. Πάντα τὸ ἐνισχύον τὴν εἰρήνην συμφέρει τῇ Γαλλίᾳ. Δὲν παραπονούμενα λοιπὸν ἐπὶ τοῖς νέας συμφωνίας, καίτοι ἡ ἐκδηλουμένη δυσπιστία ἀπάρει τοῦτον πρὸς τὰς διαθέσεις τῆς ἡμετέρας πολιτικῆς. Ἐκάστη χώρᾳ εἶναι ἐλευθέρων νὰ ἔξαστρχίσῃ, κατὰ τὸ δοκοῦν, τὰ συμφέροντά της καὶ νὰ ἐκλέγῃ τοὺς φίλους της. Εύτυχως ἡ συγκίνησις φάνεται κατευναζόμενη. Κρτὰ μικρὸν τὰ τραύματα τῆς φιλοτιμίας θὰ ἐπουλωθῶσι, θὰ θυσιασθῶσι δριστικῶς φιλοδέξαις ἀπραγματοποίητοι καὶ ἡ ἀνεξαρτητοῦς δὲν θὰ καταγγέλληται πλέον ως προδοσία. Πιστεύω εἰς τὴν εἰρήνην, παρὰ τὴν πικρίνην, ἢν κατέλιπεν ἐν Βερολίνῳ ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Τσάρου, παρὰ τὸ βουλγαρικὸν ζήτημα, οὐ εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ ἔξευρεθῇ ἡ λύσις, όμως ἡ ἐπιζητηθῇ ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῶν δυνάμεων. Πιστεύω εἰς τὴν εἰρήνην, διότι, καίτοι ἡ πάροχουσι μνησικάιοι καὶ ἔχθροποθεῖαι, καίτοι πάντες παραπονοῦσι πρὸς πᾶν ἐνδεχόμενον, οὐδαμοῦ ὑπάρχει casus belli. Αλλ' ὅμιλον μόνον περὶ τοῦ παρόντος. Ο κρίνων γενικώτερον τὴν δλητήθησιν διορθῷ τοὺς δύο μεγάλους κινδύνους τοῦ μέλλοντος, τὰς ἔξοπλίσεις, αἰτίνες οὔτε νὰ παύσωσιν, οὔτε νὰ διειωνισθῶσιν εἰναὶ δυνατῶν, καὶ τὸ πολλαπλασιαζόμενον δημόσιον γρέος, δι' οὗ ἐπιβαρύνουσιν οἱ στρατοὶ πάντας τοὺς προϋπολογισμοὺς καὶ ὅπερ ἐπὶ τοῖς δὲν ἐπιδέχεται ἐλάτωσιν. Καὶ δύμας πῶς νὰ παραδεχθῇ τις, διτὶ περὶ δυσμάς τοῦ δεκάτου ὅγδουν αἰώνος ἡ Εὑρώπη βαίνει πρὸς μεγάλην φυλετικὴν σύγκρουσιν καὶ χρεωκοπίαν;»

Εορτάζουσα

σήμερον, ἐορτὴν τοῦ ἀγίου Βασιλέως, οἱ κ. κ. Βασίλειος Βουδούρης, Β. Πετρεζής, Β. Παππαδόπουλος, Β. Σχπουντάζης, Β. Κάζζες, Β. Σχινᾶς, Β. Αντωνόπουλος, Β. Σταματόπουλος, Β. Καραπάνος, Β. Παντελάζης, Β. Μαρκέτης, Β. Κοζάνης, Β. Εργαστηρίης, Β. Μανιδάζης, Β. Γ. Καψαμπέλης, Β. Τζήλος, Β. Ἀγγελόπουλος, Β. Ταμπακάκη, Β. Πιπίνος, Β. Βουγιουκλῆς, Β. Ιωάννου, Β. Γεωργακάκης, Β. Σάντος, Β. Κανάρης, Β. Κουφός, Β. Δ. Κουνουπιώτης, Β. Δ. Τριπολιτιστής, Β. Ανδρειούρου, Β. Κιτσάκος, Β. Μάγγηλαρης, Β. Βούκης, Β. Μιχαήλ, Β. Σπεζάντος καὶ Β. Κ. Ασογλους.

Καὶ αἱ κυρίαι Βασιλικὴ Ἀντωνοπούλου, Β. Βούρου, Β. Ανδρονίκου, Β. Λαζαριθώτου, Β. Κανελλοπούλου, Β. Νέγκα, Β. Ἀρ. Σπαθάκη, Β.Ν. Γουδῆ, Β. Ν. Σωτηροπούλου, Β. Π. Κορωνάκου, Β. Γ. Κολλυθᾶ, Β. Βώκου, Β. Χούπη, Β. Δημητράδου, Β. Δ. Γουβέλη καὶ ἡ μικρὰ δεσποινὶς Α. Ἀναστασοπούλου.

Ἐὰν ἐορτάζουσαν

οἱ κ. κ. Βασίλειος Ι. Μωραΐτης, Β. Πανιάτης, Β. Ι. Τρόκας, Β. Γεωργιάδης, Β. Δασύλας, Β. Σχινᾶς καὶ Β. Κριεζῆς. Καὶ αἱ κυρίαι Βασιλικὴ Ζέρμα, Β. Ε. Χρύση, Β. Α. Πετρεζή, Β. Α. Παπαμιχαήλ καὶ Β. Κατωπόδη.

ΟΛΟΣ ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

ΤΟ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΑΙΟΛΟΥ

ΥΕΛΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΛΑΜΠΟΠΩΛΕΙΟΝ

(ΥΠΟ ΤΗΝ ΟΙΚΙΑΝ ΜΑΝΙΑΤΑΚΗ ΚΑΙ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ)

Ν. Δ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Προτιθέμενον τὴν ἐκποίησιν τῶν εἰδῶν τῆς θελοποιίας καὶ λαμποποιίας καὶ τὴν μεταβολὴν τοῦ εἰδούς τούτου εἰς εἶδος πολυτελείας, ἐκποιεῖ πάντα τὰ εἰδη τῶν θελικῶν, λαμπῶν καὶ σκευῶν μετ' ἔκπτωσεως 30 o) παρ' ὅ, τι ἀλλοτε ἐπώλει τὰ εἰδη ταῦτα, ἥτοι:

Μαχαιροπήρουντα παντοειδῶν σχημάτων καὶ ποιοτήτων Δέσκος

" " "

Αλάμπακες Ηπολύέλαστοι " " "

Πεστεκά, Φλιτζάνια, Ποτήρεα " " "

Βάζα άνθεων Γλάστραις αρδενεέραις " " "

Κουτάλαις " " "

Καὶ ἔτερα σκεύη πρὸς στολισμὸν αἰθουσῶν, γραφείων, τραπέζων κλπ.

ΤΡΕΞΑΤΕ, ΣΠΕΥΣΑΤΕ ΟΛΟΙ

Εἰς τὸν κ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΝ

(IB'—725)

ΕΝΔΙΑΦΕΙ ΟΥΣΑ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐν τῇ ὁδῷ Λυκούργου καὶ ἀκριθῶς δημιουργηθεὶς τῆς οἰκίας Σ. Κολιάτσου καὶ ξενοδοχείου Στέμματος καθαρίζονται καὶ ἐπιδιορθύνονται φορέματα κατὰ τὸ τελευταῖον γαλλικὸν σύστημα. Ἀπλὴ μόνον δοκιμὴ δύναται ν' ἀποδεῖξῃ ἔτι καὶ τὸ μᾶλλον τετριμένον καὶ κεκηλιδωμένον φόρεμα μεταβάλλεται.

(IB'—742)

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς τὴν ἀποθήκην Γ. Φύτιζα, ἀπέναντι τοῦ γερμανικοῦ ἀρτοποιείου Λίβερτ, πλησίον τῶν ἀγίων Θεοδώρων, πωλεῖται βρύνταριν τῆς Ἡπείρου καθαρὸν ἀνείμματος πρὸς 3 δρ. ἡ ὄψη μετὸ τοῦ τενεκὲς, καὶ εἰς τουλούμια πρὸς δρ. 3.20 ἡ ὄψη. Ἡλαιόν Αθηνῶν πρὸς δρ. 1.20 ἡ ὄψη. Ελαχίστη θρούμπταις πρὸς 60 λεπτὰ ἡ ὄψη.

(IB'—787)

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Κουνέλια Γαλλικάν

ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐργοστασίων τῆς Εὐρώπης πωλεῖται, παλαιόν, εἰς τὰ θελοπωλεῖαν Ἀντωνίου Ἀντωνωπούλου παρὸ τῇ Βάθειᾳ, καὶ Γεωργίου Δερβένης, παρὰ τῇ ὁδῷ Αίολου. Εκάστη φιάλη δρ. μόνον 2,50.

Πρώτοι δοκιμάσατε καὶ ἐπειτα πάρετε.

Η ΕΝΩΣΙΣ

(L' UNION).

Γαλλικὴ πυρασφαλιστικὴ ἑταιρία, ἰδρυθεῖσα τῷ 1828 ἐν Παρισίοις, ἐγκατέστη ἐν Ἑλλάδι διὰ Βασιλ. Διατέγματος.

Ιεφτίλαιον 80, 100, 000 φράγκων.

Γεν. Ἀντιπρόσωπος ἐν Ἑλλάδι Δ. Γ. ΜΑΚΚΑΣ παρὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Εσωτερικῶν.

(IB'—618).

ΑΓΓΛΙΚΗ ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ο «ΦΟΙΝΙΞ»

PHOENIX FIRE OFFICE OF LONDON

καὶ ἀρεγγωφρεσμένη παρὰ τῆς Ἐθν. Τραπέζης Ἐλλάδος

Ἀσφαλίζει παντὸς εἴδους οἰκοδομᾶς, ἐμπορεύματα ἐν τοῖς

τελωνείοις καὶ παταστήμασιν, ἐργοστάσια, κλιβάνους κλπ.

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΝΑΥΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛ. ΕΤΑΙΡΙΑ

THE MERCANT-MARINE INSURANCE

COMPANY (LIMITED).

Ἀσφαλίζει παντὸς εἴδους φορτίων καὶ εμπορεύματα ἀπὸ θαλασσίους κινδύνους.

Γερικὸς πράκτωρ δι' οἰητην τὴν Ἐλλάδα
J. E. MASSON.

Οίνος λευκὸς ἀρετούντων πωλοῦνται χονδρικῶς εἰς συρφερούσας τιμᾶς. Ή διεύθυνσις πρὸς τὸν κ. B. Διαμαντίδην θρολογοποιὸν εἰς τοῦ «Λέκκα».

(IB'—796)

ΕΜΠΟΡΟΠΡΑΝΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

— ΣΤΟΑ ΔΙΖΙΕΡΗ —

Ο λίαν γνωστὸς κόπτης εύρωπακιῶν ἐνδυμάτων κ. Γεωργίος Επίρεντεζης, ἡχεῖ τὴν πολυπλοθῆ αὐτοῦ πελατείαν εἰς νέον περίκομφον ἐν τῇ Στοᾷ Διζιέρη κατάστημα, διπερ πλευτισθὲν ἀρτίως ὑπὸ τῶν ἐκλεκτότερων ὑφασμάτων τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας μέλλει νὰ ἀποδῆ τὸ κέντρον πρὸς παραγγελίαν ἐνδυμάτων στερεῶν καὶ κομψῶν, καθόσον εἴναι γνωστὴ ἡ εἰδικότης, ἥτις χαρακτηρίζει τὸν κ. Πρίντεζην εἰς τὴν κοπτικὴν ἴδιως, εἰς τὴν ὄποιαν ἐπελεισποιήθη ἐν Εὐρώπῃ ἐν ἥ ἐπὶ δεκαετίαν δλην διέμεινεν.

(IB'—680).

ΠΕΡΑΙΩΣ—ΑΘΗΝΩΝ—ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Γαλλική Περαίως—Κορινθο—Αγίου—Πατρῶ.

1 π. μ.	3 π. μ.	2 π. μ.	4 π. μ.	32 π. μ.
Περαίως ἀναγ. 7.25	14	4	10.45	—
Αγίου	8	4.35	4.35	12.40
Κέρυνος	11.38	3.35	8.45	5
Αγριο	2.50	7.28	11.55	8
Πατραι	4.10μ.	9.45	3.25	12.3
Περαίως	3.57	9.18	8.43	1.05

203 π. μ.	201 π. μ.
Ναύπλιον ἀναγ. 8.05	Κόρινθος ἀναγ. 12
*Αγριος	8.40 Εκ Μιλων 7.50
Κορυνθος	*Αγριος
ἀρ. 4.10.08	2.40 Διά Μιλων 2.50

Αἱ Ἀμαζονούρια 4, 3, 32, 33, 202, 201 σταθμούσιαν εἰς δλευς τοὺς	201 π. μ.
Αἱ Ἀραδοστούρια 1 καὶ 2 σταθμούσιαν εἰς πόντα τοὺς Σταθμοὺς καὶ εἰς	
μόνας ἡ πετρινὴ, Αράδας—Αἴγιον στάσεις.	
Μεταξὺ Κορυνθο—Ευλογούστρου,—Αράρας—Αἴγιον—Πατραι, καὶ Ναυ-	
πάραι—Αργιος—Μόλων καὶ ἀντερρίων κυλοποροῦσιν. Αποζοτογιάται καὶ	
ικάστην σταθμούσιαν εἰς τὰς Στάσεις συμμετωποῦσιν.	
(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Διεύθυνσιος)	